

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Szilágyi György, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....	8709
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	8709
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8711
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	8713
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	8715
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	8717
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8718
<i>Demeter Márta</i> (LMP)	8720
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	8722
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	8724
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8726
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP)	8729
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8731
<i>Hende Csaba</i> (Fidesz).....	8732
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8734
A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	8736
<i>Gion Gábor</i> pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8736
<i>Törő Gábor</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	8738
Felszólalók:	
<i>Manninger Jenő</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8738
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8739
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	8741
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	8742
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	8746
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	8747
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	8748
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	8750
<i>Gion Gábor</i> pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	8751
A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	8752
A Magyarország és Románia között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8752
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8753
A Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	8754
Egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8754
Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8755

Az egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8755
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	8756
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8758
Ander Balázs (Jobbik).....	8760
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	8761
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8763
Dr. Apáti István (független).....	8765
Dúró Dóra (független)	8767
Nacsa Lőrinc (KDNP)	8769
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	8772
Az ülés bezárása	8772

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, Miniszterelnökség államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, GION GÁBOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
13. ülésnapja
2019. április 2-án, kedden
(9.01 óra - Elnök: *Jakab István*
Jegyzők: *dr. Tiba István és Szilágyi György*)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatnom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Mi lesz a megváltozott munkaképességű emberekkel?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Szép, jó reggelt kívánok! Tisztelt Államtitkár Urak! Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Tegnapelőtt éjfélkor lejárt az a határidő, amelyet az Alkotmánybíróság szabott a rokkantak ügyének felülvizsgálatára és a jogorvoslat benyújtására. Tegnap itt az interpellációban és az azonnali kérdések órájában többen is kitértünk erre a határidőre, és szívesen tárgyaltunk volna az elmúlt hetekben akár a bizottsági munkában, akár a plenáris ülésen, ezeknek az embereknek az ügyével szívesen foglalkoztunk volna.

Miről is van szó? Arról van szó, hogy az addigi jövedelmekkel köszönőviszonyban sincs az a megállapítás, amely 2012. január 1-je után következett be: az ellátottak jövedelme jelentősen csökkent, az életkörülményeik jelentősen romlottak, az egészségügyi és mentális állapotuk nem javult, és ennek ellenére nagyon sokszor az úgynevezett százalékos megállapításban lényegesen rosszabb besorolást kaptak ezek az emberek, mint amivel előtte rendelkeztek.

Ahogy említettem, köszönőviszonyban sem volt az előző ellátás az újonnan megállapított ellátással. Kérem, engedjék meg, hogy idézzek egy nagyon rövid anyagot! Azt írja itt egy kormányzati portál, hogy volt olyan, akiről évekkal ezelőtt azt állapították meg, hogy 50 százalékos mértékű egészségkárosodása van, az új felülvizsgálat szerint pedig ez 43 százalékra javult. Erre hivatkozva drasztikusan megvonták a rokkantsági ellátások összegét, sokaknak nagyon komoly anyagi gondot okozva ezzel. Más esetben havi 122 ezer forintról 30 ezer forint alá esett egy rokkant személy ellátása a felülvizsgálat után, a 2012-ben lefolytatott felülvizsgálatok során pedig a vizsgált személyek több mint 10 százaléka teljesen kikerült a

rendszerből. A KSH 2016-os elemzése szerint 2011 és 2016 között 180 ezer fővel csökkent a rokkantsági, rehabilitációs vagy egyéb egészségkárosodási ellátásban részesülők száma.

Na most, nézzük, miről is van szó! Arról van szó, hogy nem vették figyelembe az előző ellátás összegét, arról van szó, hogy nem vették figyelembe a biztosítási jogviszonyban töltött időt, és nem vették figyelembe a járulékfizetés mértékét; köztudomású, hogy ezt az adóköteles jövedelem arányában kellett megfizetni. Igaz, hogy 2012 óta van megváltozott munkaképességűeknek járó ellátás, rehabilitációs ellátást lehet folyósítani, illetve rokkantellátást, csak hogy emögött nincsen semmiféle alkotmányos garancia, nem úgy, mint a rokkantnyugdíj mögött volt. A jelenlegi ellátásban nem függ az ellátás mértéke a szolgálati időtől, és sajnálatos módon alig függ az elért keresettől.

Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy van remény, hiszen tegnap délután, pontosabban: az esti órákban Gulyás Gergely kancelláriaminiszter úr egy fél mondat erejéig utalt arra, hogy figyelembe fogják venni az új jogszabály megalkotásánál az MSZP által benyújtott országgyűlési határozati javaslatot. Ha ezt a kormány tényleg figyelembe veszi, komolyan veszi a kötelezettségeit, és figyelembe veszi az Alkotmánybíróság idevonatkozó döntését, akkor reményeink szerint vissza fogják helyezni ezeket az embereket az eredeti jogi státuszokba, és vissza fogják kapni azokat az ellátási formákat, amelyeket előtte megkaptak, mint például az utazási kedvezményt vagy a közgyógyellátáshoz való jogosultságot.

Remélem, figyelembe fogják venni, és az ellátás különbözetét a kamatokkal együtt meg fogják fizetni azoknak az embereknek, akiknek sérültek illetően a jogaik, és reményeim szerint kártalanítani fogják ezeket az embereket, hiszen itt nemcsak arról van szó, hogy kevesebb ellátást kaptak, hanem nagyon sokan időközben elhaláloztak, és a kártalanítás ki fog terjedni az örökösökre is.

Próza kérdés, de ilyen dolgokkal kéne ebben az új jogszabályban foglalkozni, hogy ki tekinthető rehabilitáltnak, ugyanis a jelenlegi szabályozás szerint ad hoc jelleggel lehet megállapítani azt, hogy valaki rehabilitált vagy nem rehabilitált, definiálni kéne, hogy mikor mehet dolgozni, definiálni kéne azt, hogy milyen ellátásra lesz jogosult az, aki nem tekinthető, mondjuk, rehabilitáltnak, annak ellenére, hogy végigment egy ilyen rehabilitációs tortúrán.

Innentől kezdve, azt gondolom, számtalan nyitott kérdés van, mi, ellenzéki képviselők biztos, hogy partnerek leszünk az új jogszabály meghozatalában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár

úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is említette, képviselő úr, a tegnapi napon háromszor beszéltünk már erről a kérdésről, és azt hiszem, sok minden elhangzott, de ami szükséges, azt szívesen el is ismételjük a mai napon is.

Ha megnézzük a 2012-es jogszabályváltozások eredményeit, ami már elmondható, elmondhatjuk, hogy idén nagyon nagy mértékben, 42 milliárd forinttal támogatja a kormány a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását. Azzal segítünk, hogy azokat a munkáltatókat, akik ilyen embereket foglalkoztatnak, mivel a munkáltatónak ez több idejébe, több ráfordításába, gondosabb munkaszervezésébe kerül, éppen ezért adó- és járulékkedvezményrel ösztönözzük, hogy megváltozott munkaképességű embereket alkalmazzanak. Idén ez 42 milliárd forintnyi összeget tesz ki.

Ennek az eredményei is láthatóak, hiszen a bevezetett rehabilitációs kártyának köszönhetően ma már nem az az állapot, mint ami 2012 júliusában volt, hogy 3217 munkáltató alkalmaz megváltozott munkaképességűeket, hanem a 3217-tel szemben 9166, tehát jóval több munkahely biztosít a segélynél, az akkori ellátásnál jóval magasabb munkajövedelmet, és ezt nemcsak józan belátás alapján teszik vagy nemcsak emberségből teszik, hanem azért is, mert az állam adókedvezményrel, járulékkedvezményrel ösztönzi őket az új, 2012 utáni rendszerben. Nem 5547 embernek van így munkahelye a rehabilitációs kártya következtében, hanem 37 762-nek, tehát itt egy hatszoros emelkedésről van szó, hatszor annyi ember tud ma már dolgozni megváltozott munkaképességüként a rehabilitációs kártyának és az állami adójáruék-kedvezményeknek köszönhetően, mint amennyien 2012-ben, a módosításkor tudtak dolgozni. Tehát ez egyértelműen pozitív fejlemény az érintettek számára, mert nem a kis összegű ellátásból, segélyből élnek, hanem most már hatszor annyian tudnak munkát vállalni, így a megváltozott munkaképességűeknek a foglalkoztatási szintje is 41,6 százalékra emelkedett.

Fontos elmondani, hogy az Alkotmánybíróság nem azt mondta, hogy megsemmisít valamit a jogszabályból, itt félreérthető volt az, amit a képviselő úr mondott, lehet, hogy nem is véletlenül. Tehát nem azt mondta, hogy bármit a szabályozásból ki akar venni, bármi alkotmányellenes lenne, hiszen a korábbiakban, 2017-ben már vizsgálta, hogy az Alaptörvényhez illeszkedik-e a 2012-es szabályozás. Azt mondta, az a hivatkozási alap, ami a beadványokban szerepelt, hogy a tulajdonhoz való jogot sérti, nem áll meg, nem semmisítette meg éppen ennek következtében a '12-

es új törvényeket, hanem nemzetközi szerződésből eredő szabályozási kötelezettség elmulasztását állapította meg az Alkotmánybíróság.

(9.10)

Mivel ez egy rendkívül komoly, nehéz, összetett feladat, hiszen ahogy említettem a tegnapi napon is, itt visszamenőlegesen kell megállapítani az egészség- vagy fizikaiállapot-változásnak a mértékét, tehát azt kell megmondani, hogy valaki két éve, három éve, négy éve, öt éve milyen egészségi, fizikai állapotban volt, milyen munkaképességű volt - erre azért viszonylag kevés példa adódik nemcsak a magyar, hanem valószínűleg a külföldi gyakorlatban is -, éppen ezért ez egy hosszabb feladat, éppen ezért van szükség azokra az egyeztetésekre, szakértői munkára még, amire a tegnapi napon is itt háromszor utaltunk.

Azt is szeretném megerősíteni, amit ön mondott a kamatok és egyebek kapcsán: semmi illet az Alkotmánybíróság a mostani döntésében nem rögzített, tehát kérem, ne is tévessze meg az érintetteket, ne legyen indokolatlan várakozásuk akkor, amikor az Alkotmánybíróság ilyesfajta döntést nem hozott.

Ami a célja volt az egész szabályozásnak, amire már utaltam is, az az, hogy ne alacsony összegű ellátásból, segélyből éljenek ezek az emberek, hanem minél inkább legyenek képesek arra, hogy dolgozzanak, és legyen is munkahely, ami őket fogadja. Ehhez persze szükséges a gazdaság élénkülése, ez 2010 előtt nem volt elmondható, 2010 után, hála istennek, főleg 2013 óta ez most már elmondható; másrészt a gazdaság szereplői anyagilag legyenek ösztönözve arra, hogy fizetést adjanak, magasabb fizetést adjanak azoknak az embereknek, akik korábban segélyből éltek.

Tegnap is idéztem önnek önt, és ma is csak utalnék rá, nem olvasnám fel az egész részt, ami tegnap elhangzott; ön is mondta, hogy rendkívül magas az inaktivitás foka - magas volt pontosabban, 2018 (*sic!*) decemberében, amikor ön ezt mondta - Magyarországon, és a négymillió foglalkoztatott mellett 806 ezer rokkantnyugdíjas volt. Ön is elmondta, hogy a 806 ezer rokkantnyugdíjasból 460 ezer nyugdíjkorhatár alatti rokkant - ez borzasztóan magas szám, ön így fogalmazott szó szerint. Tehát önök is ugyanúgy látták a megoldandó feladatot, önök is ugyanúgy látták a helyzetet, csak nem léptek; mi 2012-ben léptünk, és igyekeztünk munkahelyet biztosítani azoknak az embereknek, akik foglalkoztathatók; akik nem, azok számára pedig természetesen az ellátásukat folyósítottuk. Ön is utalt rá, hogy ez milyen arányban, hogyan történt. Nagyon sokan jelentkeztek a felülvizsgálatokra, és nagyon örülünk, hogy több mint kétszer akkora a foglalkoztatási ráta most, mint korábban. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „A magyarok jóléte és az Európai Egyesült Államok” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Európa a szorosabb integráció felé tart, a kérdés csak az, hogy mi, magyarok benne leszünk-e vagy kimaradunk belőle.

Az erős és egységes Európa, mint ezt már Weber úr, a Fidesz csúcsjelöltje is bejelentette, először pénzügyi szankciókkal, aztán esetleg már teljes kizárással reagál majd arra, ha egyes tagállamok, például Magyarország a Közösség bomlasztásán fáradozik; pláne ha ezt az ő pénzükön, netán valaki az oroszok parancsára tenné.

A Fidesz és az Orbán-kormány már nem ül ott, ahol a fontos dolgok eldőlnek, az Orbán-kormányt Orbán Viktorral az élen kizsárolták, nem ott esznek, ahol a nagyok esznek, hanem a macskaasztalnál, és ez nagyon szomorú egyébként Magyarországra nézve.

Amúgy is mintha megváltozna a nemzetközi légkör. Önök is nyilván figyelik a világpolitika híreit. Lengyelországban például a felmérések szerint az európai parlamenti választáson Kaczyński úr elveszítheti a többségét; Szlovákia demokrata köztársasági elnököt választott; az önök másik szövetségese, aki arról híres, hogy bebörtönöz jószívre mindenkit, aki neki ellentmond, éppen török nagyvárosokban veszíti el a választást; egy szlovén hetilap pedig karlendítő náciaként ábrázolja az önök miniszterelnökét; és akkor még nem is említettem azt, hogy Belgrád is forrong, és éppen egy olyan típusú ember ellen tiltakoznak, mint amilyen az önök miniszterelnöke. Vannak országok, ahol egyébként felismerik, hogy az Orbán-világ - túl azon, hogy fasiszta elődök mintáit követi - kifejezetten árt Európának, és kifejezetten árt Magyarországnak is.

A Demokratikus Koalíció szerint a megoldás egy olyan Magyarország, amelyik erősen integrálódik egy Európai Unióba, egy olyan Európai Unióba, amelyik erős versenytársa lesz Kínának és az Egyesült Államoknak. És még mielőtt önök azt mondják, hogy ez egy lázálom vagy vágyálom - ilyeneket szoktak önök mondani -, ezt a történetet egy Sir Winston Churchill nevű brit konzervatív politikus találta ki és mondta ki először 1946-ban... *(Dr. Orbán Balázs felé:)* Látom, államtitkár úr ezen jót derül; hát, szegény Churchill se számít már, úgy látszik *(Dr. Orbán Balázs: Ezt még olvassia kell egy kicsit! Még többet kell erről olvasnia!)*; ha nem Orbán Viktor mondta a mondatot, akkor Churchill is érdektelen.

Azt kell mondanom, hogy az európai egyesült államok eszméje egy olyan történet, amiben Magyarországnak garantált a béke, garantált lesz a jólét és az,

hogy az embereknek és a családoknak több pénze lesz, és például nem az valósul meg, amit önök elfogadnak és elfogadhatónak tartanak, például a kivándorlást, hanem érdemes lesz Magyarországon maradni és dolgozni.

Az egyik ilyen javaslat, amit a Demokratikus Koalíció képviselni fog az Európai Parlamentben május 26-a után, az európai családi pótlék, amely minden európai gyermeknek, így a magyar gyerekeknek is egységesen járna *(Dr. Rétvári Bence: Az osztrákok biztos támogatni fogják!)*, továbbá az európai minimálbér és az európai minimálnyugdíj.

A családi pótlékot, gondolom, különösebben nem is kell magyaráznom, utoljára a Gyurcsány-kormány emelte 2008-ban; önök éppen tegnap szavazták le azt a javaslatot, amit egyébként nemcsak a Demokratikus Koalíció, hanem, ha jól tudom, a Magyar Szocialista Párt és a Párbeszéd is képviselt, hogy meg kell emelni a családi pótlékot, de önök ezt is leszavazták. *(Dr. Rétvári Bence: Mi volt a nemzeti konzultáció eredménye ez ügyben? Azt nem mondod el?)*

Akkor járna az európai minimálnyugdíj és minimálbér, ha például - ez egyébként emberi minimum, és kötelessége lenne minden kormányának - az állam nem képes vagy nem akarja a saját állampolgárai számára a megfelelő jövedelmet biztosítani.

Magyarországon ma a családoknak legalább 25 százaléka él a létminimum alatt; ha pedig azt kérdezik, hogy mindegyikre hogyan lenne pénz, akkor ez ügyben javasolnám, hogy nézzék meg azt a francia javaslatot, amelyik erőteljesen harmonizál a DK javaslatára, ez pedig az európai multiadó, amelyből olyan összeg állna rendelkezésre, amely ezt a problémát, hogy esetleg nincs meg a megfelelő összeg, azt gondoljuk, hosszú távon is orvosolhatná.

Magyarországot tehát nem attól kell féltetni, hogy része lesz egy egységes Európának, Magyarország ebben a helyzetben is büszke lehet a hagyományaira, a kultúrájára, a nemzeti lobogójára, a himnuszára; ez természetesen az Európai Közösséget és Magyarországot fogja erősíteni, és a Demokratikus Koalíció ezt fogja képviselni az Európai Parlamentben.

Még mielőtt belecsúszna bármelyik válaszoló abba a csúnya hibába, hogy elkezdene családi vállalkozást emlegetni a Demokratikus Koalíció kapcsán - mert ezt már több fideszes képviselő elkövette -, szeretném jelezni: nem Gyurcsány Ferenc felesége vette fel a szőlőtámogatásokat; nem Gyurcsány Ferenc fogorvosa nyert uniós pályázatokat; nem Gyurcsány Ferenc veje ellen indított az Unió csalásügyi hivatala eljárást *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*; és nem Gyurcsány Ferenc lánya lett a turizmusért felelős pelenkaldobáló.

Köszönöm a figyelmet. *(Derültség a Fidesz soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Tapsvihar!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. A tekintetben, hogy a Demokratikus Koalíció mit csinálna az Európai Parlamentben, nem az ön szavai az irányadók, hanem az elmúlt évek történései: országot lejárató akciók, országot rossz színben feltüntető nyilatkozatok, körlevelek tucatjai, és egyébként minden olyan javaslat megszavazása, ami csorbítja Magyarország szuverenitását, különös tekintettel egyébként a bevándorlást támogató javaslatokra. *(Derültség az LMP és a DK soraiban.)* Ez a Demokratikus Koalíció egyenlege.

A felvetésére reagálva: tisztelt képviselő úr, az egész magyar történelmen végighúzódik egy küzdelem, és ez a küzdelem arról szól, hogy ki hozza meg a rólunk és a jövőnkéről szóló döntéseket - máshol hozták meg ezeket, vagy képesek vagyunk ezeket a döntéseket a saját kezünkben tartani. És ha megnézzük a magyar történelmet, akkor mindig voltak olyanok, akik azt mondták, hogy a magyarok életéről máshol, mások képesek jobb döntéseket hozni; mindig voltak olyanok, akik szerint mások jobban tudják, hogy nekünk mi a jó, és önök most ezzel a javaslatukkal ebbe a csapatba jelentkeznek.

Azért kampányolnak hetek óta, azt is mondhatnám, hogy hónapok óta, hogy Magyarország adjon ki a kezéből egy rakás stratégiai jelentőségű jogot. Egy olyan országban erőltetik ezt, amelyik évszázadokon keresztül küzdött a függetlenségéért, és amelyik az elmúlt évszázadot is, abból több évtizedet is elnyomás alatt töltött. Ha jól megnézzük az önök javaslatát, akkor önök a nyílt társadalom európai megvalósításáért kampányolnak, és a nyílt társadalomnak az a jellemzője, hogy felülírja a hagyományos nemzeti közösségeket és a határokat is.

(9.20)

Megfosztja a nemzeteket hagyományos cselekvési szabadságuk egy részétől. Ez a probléma. S ez nemcsak egy elvi vita, hanem súlyos gyakorlati következményei is lennének. Mert ha megvalósulna az önök terve, akkor sokkal kisebb beleszólásunk lenne például a gazdasági kérdésekbe, az adóterhek mértékébe, vagy éppen abba, hogy saját kezben tudjuk-e tartani a magyar termőföldet. Ha megvalósulna az önök terve, akkor az energiaárakat sem tudnánk úgy meghatározni, mint most, elvesztenénk a hatósági árazás jogát. Ez a lépés egyébként más országok tapasztalatai alapján egyértelműen áremelkedésekhez

vezet, ami abból a szempontból egyáltalán nem meglepő, hogy a nagy multiknak Brüsszelben sokkal nagyobb a lobbijuk. Egyébként egészen megmosolyogtató, amikor a multik adózásáról beszélnek, mert ez a kormány és nem Brüsszel adóztatta meg a multikat, és önök erre azt mondták, hogy örültség. Az önök pártelnöke azt mondta, hogy ez örültség. Önök próbálták ezt megakadályozni.

A Demokratikus Koalíció, Gyurcsány Ferenc pártja, amint ön is említette, a családi pótlék meghatározását is Brüsszelre bízna. Ezzel nagyon sok súlyos probléma van. Egyrészt sokan vannak arrafelé, akik szerint a megszülető gyermek nem is érték, mert úgymond jönnek majd a robotok, és egyébként is népszerűségvesztés van más kontinenseken. Ezzel érvelnek, ön is láthatta. És ha ezt kiegészítjük azzal, hogy Brüsszel ösztönözné a bevándorlást, akkor a következmény egyértelmű: egy központosított brüsszeli családi pótléknak a bevándorlók lennének a fő haszonélvezői, tisztelt képviselő úr.

Önök tehát a bevándorlókra költenének, mi pedig a magyar családokra. Ez egyébként a tegnapi szavazásból is nagyon jól látszik. A DK, a Demokratikus Koalíció, Gyurcsány Ferenc pártja megint felkérédkedett a közéleti szegénypadra, és leszavazta a családvédelmi akciótervet. Mondják már meg, mi a bajuk azzal, ha fiatal párok kedvezményes kölcsönt kapnak? Mi a baj azzal, ha bővül az otthonteremtési program? *(Gréczy Zsolt: Mert adósságba veritek őket!)* Miért zavarja önöket a nagyszülői gyed? És egyáltalán miért kell rutinszerűen a magyar családok ellen menni? Miért? Minden ez, tisztelt képviselő úr, csak nem hazafiság.

Volt egy képviselőjük, aki ki is fejtette ennek elméleti hátterét. Bauer Tamás még le is írta, hogy ha a családok vagy a bevándorlók támogatása között kell döntenie, akkor ő az utóbbit támogatja. Na, tegnap ezt a szavazatukkal is megerősítették; nagybetűs szegény ez. Az önök javaslata, az európai egyesült államok, illetve a nyílt társadalom megvalósítása mindenről szól, csak nem a magyarokról. S ha röviden akarnám összefoglalni, akkor az alábbiakat mondhatnánk: csökkenő magyar önrendelkezés, magasabb rezsi, csökkenő multiadók, csekélyebb ráhatás a bérekre, több pénz a bevándorlóknak és kevesebb a magyar családokra. Ebben áll az önök mérgező választási kockázata.

Köszönjük, mi nem kérünk belőle. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkező Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy adat annyit ér, amennyien bízunk benne. Ezért kiemelt fontosságú a Statisztikai Hivatal társadalmi megbecsültsége, illetve a bizalom iránta. Ezért aztán nem nagyon szabad kritizálni ezt az intézményt. De vannak olyan esetek és van olyan időszak, amikor muszáj, és most nekem is ezt kell tennem.

Aggasztó hírek érkeznek a Statisztikai Hivatal háza tájáról. Több mint háromszáz fővel csökkent a hivatal létszáma, igen magas a fluktuáció a hivatalban, ami nagyon szokatlan egy olyan intézménynél, ahol speciális ismeretekre van szükség, ahol az eddigiekben teljesen tipikus volt az, hogy fiatalok odakerültek valaki és onnan is ment nyugdíjba. Most a próbaidősök sem maradnak a hivatalnál, nagyon rossz a munkahelyi légkör.

A rabszolgatörvény után a múlt héten kérte felmentését a külkerstatisztikai főosztály vezetője, aki korábban a nemzeti számlák főosztályát vezette, a területi statisztika vezetője, a fogyasztóiár-osztály vezetője, az informatikai főosztály hat vezetőjéből öt fő. Miért rossz a hangulat a hivatalnál? Miért lépnek ki ilyen sokan? - merül föl a kérdés. Azért, mert kettős szorításban van az egész hivatal, egyfelől a tények, másfelől pedig a politikai elvárások között kell nekik lavírozni, és ez a lavírozás bizony igen nehéz. Mert ha megnézzük, az elmúlt időszakban igen furcsa számok jöttek ki a Statisztikai Hivatalból. A szegénység és a szegények száma meglepő módon több mint egymillióval csökkent. A bruttó átlagkeresetekre olyan adat jött ki, hogy 350 ezer forint. A reálbérek 28 százalékkal növekedtek a nyilvántartások és a Statisztikai Hivatal adatai szerint.

Ismét kísért a szem-fül betegség, ami az ötvenes éveknek volt egy sajátja: nem látom, amit hallok a rádióban, és nem hallom, amit látok. Ezek a számok nyilvánvalóan nem lesznek tarthatók hosszabb távon. A Statisztikai Hivatal már el is kezdte a korrekciót. Ha megnézik, a legújabb bérstatisztikákban már 50-60 ezer forinttal kevesebb a havi bruttó átlagbér, mint amit a korábbiakban mutattak ki.

Igen aggasztó, hogy a KSH nem tartja be a gyakorlati kódexet, elkészült kiadványok nem jelennek meg, például a legutóbbi, a nőekkel foglalkozó kiadvány, ami nőnapra jelent volna meg, a cenzúra áldozata lett. A nemzetközi vándorlásról szóló kiadvány egy év késéssel jelent meg, 2017 őszé helyett 2018 őszén, nyilván azért, hogy ne háborgassa, ne zavarja meg a választási kampányt. Évente jelentést kellene készítenie a KSH-nak a saját munkájáról, de az elmúlt öt évben ez nem történt meg.

Mit lehet tenni ebben a helyzetben? Én szeretnék létrehozni egy parlamenti vizsgálóbizottságot, mégpedig paritásos alapon. A vizsgálóbizottság tagjainak

egyharmad részét a kormánypártok, egyharmad részét az ellenzék, egyharmad részét pedig a Magyar Tudományos Akadémia adhatná. Tudom egyébként, nem vagyok naiv, hogy ebből bizonyára nem lesz semmi, hiszen ezt meg fogja majd vétózni a kormánypárt, de mindenesetre ezt a javaslatot meg fogom tenni. De ha ez nem sikerül, akkor is tovább fogom folytatni a vizsgálódásomat a Statisztikai Hivatal körül, és feljegyzést fogok készíteni az Eurostat főigazgató asszonyának ezekről az ügyekről, sőt a Nemzetközi Statisztikai Intézet számára is, mert azt gondolom, hogy nekik is joguk van erről a dologról tájékozódni. Ez nem árulkodás és nem is politikai ügy, mint ahogy ezt esetleg önök gondolják (*Dr. Rétvári Bence: Még véletlenül sem gondolnánk ilyet!*), ugyanis véresen és keményen szakmai kérdés az, hogy vajon a gazdasági és a társadalmi folyamatokról reális, jó képet tudunk-e alkotni.

A magyar embereknek - a magyar embereknek, ahogy önök szokták mondani - elengedhetetlen érdeke az, hogy megfelelően tájékozódjanak az őket körülvevő eseményekről, ezt pedig csak akkor tudják megtenni, ha szakmailag megalapozott, megbízható információkat, megbízható adatokat fognak kapni. Ezért tehát ezt a szakmai munkát én tovább fogom folytatni. Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnos, megint azzal kell kezdenem a felszólalásomat, hogy egészen elképesztő, hogy ön ismét sportot űz abból, hogy a volt munkahelyét támadja. Ez egy extrém sport, amit nagyon kevesen űznek Magyarországon, de ön profeszszionális szinten űzi. Ön a Századvég alkalmazottja volt korábban, és jogerős bírósági döntés van arról, hogy ön nem mondott igazat. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*)

ELNÖK: Képviselő asszony, megkérhetném?! Köszönöm.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Ha csúnyán szeretném ugyanezt kifejezni, akkor azt is mondhatnám, hogy hazudott a Századvéggel kapcsolatban. Jogerős bírósági döntés van erről. És most ugyanezt csinálja a KSH-val összefüggésben. Ugyanezt a fake news-gyártást kezdte el korábban, még az előző ülészakában, amikor ebben a témá-

ban vitakoztunk, és most ezt folytatta a KSH esetében is. Ugyanis a KSH adatai az ön által említett bérekkel összefüggésben éppen az ellenkezőjéről szólnak. Ez egyébként egy pszichológiai kórkép, amit úgy hívnak, hogy kognitív diszonzancia.

Az adatok, a valóság nem illeszkedik az ön pszichológiai percepciójához, mert az ön pszichológiai percepciója az, hogy ez az ország összedől. A valóság ezzel szemben az, hogy ez az ország fejlődik, és egyről a kettőre jut. És a KSH adatai ugyanezt igazolják viszsza. Nem állítjuk azt, hogy kolbászból van a kerítés.

(9.30)

Mi egy dolgot állítunk: azt, hogy a magyar emberek egyről a kettőre tudnak jutni, és ez radikálisan másfajta történet ahhoz képest, ami 2010 előtt volt, ahhoz képest, ami az ön szövetségi rendszerében, amikor ők kormányzati felelősséget viseltek, akkor volt. Igen, és ez fontos!

Ön mindig arra hivatkozik, hogy konzervatív nézeteket vall. Ehhez képest olyan pártban ül, ehhez képest olyan pártokkal köt szövetséget, amely alapjövédelmet szeretne, amely munka helyett segélyre szeretné alapítani a politikáját, amely a bevándorlás támogatásában hisz, amely nem az adócsökkentésben, hanem az adók emelésében gondolkodik. Tehát nem értem, hogy ilyenkor mi van az elvekkkel. Tehát vagy rossz helyen ül, vagy ön, ha az érdekei azt kívánják, akkor gond nélkül feladja az elveit.

A KSH konkrét adataival összefüggésben pedig azt tudom mondani, hogy éppen most hozta ki a KSH azt az adatot, amely szerint 343 ezer forint a bruttó átlagbér Magyarországon. Ez körülbelül 10 százalékos emelkedést jelent. A nettó átlagbér 228 ezer forintot jelent, ez is majdnem 10 százalékos emelkedést jelent, és azt tudom önöknek mondani, hogy hála istennek, a magyar emberek teljesítményének köszönhetően a magyar gazdaság növekszik. 4,9 százalékos a GDP-növekedés, és ebből a gazdasági teljesítményből tudnak a bérek is növekedni. A magyar emberek gazdasági teljesítményéből az ország jobban tud teljesíteni, és ebből meg tud valósulni a konvergencia, vagyis a bérfelzárkóztatás.

Az a politika, amit az önök pártja képvisel és azok, akik ennek a pártnak a szövetségesei... - lehet, hogy ön nem tagja a pártnak, de ott ül a frakcióban. *(Cseresnyés Péter: Így van.)* A felelősséget vállalja, ezt úgy hívják, hogy politikai felelősség, ezt sajnos vállalni kell. Sajnos, ez egy szövetség, úgy néz ki. Tehát azok a politikusok, akikkel ön ül együtt ott a parlamenti frakcióban, pont ezt a teljesítményt kérdőjelezi meg. Pont a magyar gazdaság mögül ezt a teljesítményt szeretnék kivenni azon politika által, amit ők itt az Országgyűlésben propagálnak. Ezért meg fog

szűnni, ha ők kerülnek hatalomra, megszűnik a magyar gazdaság teljesítőképessége. *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiban.)* Megemelkednek az adók, és az a béremelés és az a konvergencia, ami az elmúlt években megvalósult, tovább nem tud folytatódni.

Amit ön említett, az pedig egy fake news-gyártás a számokkal. A KSH a '90-es évek óta - ön is pontosan tudja vagy legalábbis tudnia kellene, hiszen azt az intézményt vezette - ugyanazon módszertan szerint számolja az adatokat minden ciklusban bruttó bérek esetében is és a reálbérek esetében is. Ugyanaz a módszertan van a '90-es évektől kezdve.

Ez azért szerencsés, és mi ennek azért örülünk, mert egyértelműen kiderül a különbség a 2002-2010 közötti kormányzás és a 2010 utáni kormányzás minősége között. Önnek pedig az a problematikája, hogy szeretné megváltoztatni ezt a módszertant, hogy ez a különbség, a korábbiakkal való összehasonlíthatóság és annak alapján, hogy kiderüljön az, hogy hála a jó istennek - és ennek mindannyiunknak örülnie kéne -, az ország jobban teljesít, ez eltűnjön. Ezt a fajta fake news-gyártást visszautasítom a KSH és a magyar kormány nevében is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Európa zöld lesz, vagy nem lesz! 2” címmel. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai parlamenti választás tétje az, hogy a magyar nemzeti érdeknek lesz-e végre valós képviselője az Európai Unióban. Az is a tétje a választásoknak, hogy végre szó esik-e a magyar emberekről, a nekik fontos kérdésekről, az európai szintű megoldást kívánó ügyekről.

Mi az LMP-ben azért dolgozunk, hogy a multik Európája helyett az emberek Európáját építsük; egy olyan Európát, amely képes biztonságot és stabilitást nyújtani a magyar emberek számára is. A multinacionális cégeket végre korlátok közé kell szorítani, és azt az elvet kell alkalmazni, hogy a szennyező fizessen, ne pedig az emberek zsebéből vegyék ki ezt a pénzt.

Emellett szükséges visszaszorítanunk a nagy cégek adóelkerülését, és fel kell számoljuk az adóparadicsomokat. Az európai uniós forrásokból a hazai kis- és közepes vállalkozásokat támogatná az LMP, amelyek helyben teremthetnek lényegesen több munkahelyet a magyar dolgozók számára, mint a multinacionális cégek. Továbbá ezekkel a támogatásokkal valószínűsíthető meg a magyarországi régiók érdemi fejlesztése, valamint annak a tömeges elvándorlásnak a megállítása, ami az elmúlt években látható volt. Ki kell harcoljuk azt is az európai uniós választások után,

hogy a bérek végre emelkedjenek, és az európai uniós forrásokból erre költsenek, hiszen európai fizetéseket kell megvalósítsunk Magyarországon is. Éppen ezért mi harcolni fogunk azért, hogy bevezetésre kerüljön a közös európai minimálbér.

Harcolni fogunk azért is, hogy az európai uniós források ne csökkenjenek Magyarország számára, viszont azok kifizetése szigorúan ellenőrzött legyen, és közvetlenül azokhoz jusson el, akiknek szól ez a támogatás, a korrump kormányok megkerülésével.

Mielőbb el kell fogadjunk egy európai uniós klímatervet, hiszen gyermekeink jövője múlik ezen. Egy olyan szabályozásra van szükség, amely végre tiszta levegőt, tiszta ivóvizet és jól működő hulladékgazdálkodást eredményez, és ezt tudja biztosítani a magyar emberek számára.

Az európai uniós forrásokból érdemi fejlesztéseket szükséges megvalósítani, és magas hozzáadott értékű tudásra kell költeni ezt a pénzt, hiszen az elmaradott régiókat így lehet hatékonyan fejleszteni. A mai napig az Európai Unió hét legszegényebb régiója közül négy Magyarországon található. Ez nem maradhat így.

A magyar emberek biztonsági szempontjai is végre az Európai Unió asztalára kell hogy kerüljenek, és helyre kell állítsuk Magyarország érdekérvényesítő képességét. Mi azért dolgozunk, hogy a magyarországi és a közép-európai érdekek legalább olyan súlyllyal legyenek érvényesíthetőek az Európai Unióban, mint az alapító tagállamoké.

Az emberek biztonsága kell legyen a következő uniós költségvetés egyik központi kérdése, hiszen nem kérdés az, hogy az illegális migráció ellen fel kell lépni, a bevándorláspolitiká pedig nemzeti hatáskörben kell hogy maradjon, és minden tagállamnak joga van eldönteni, hogy kikkel akar együtt élni és kikkel nem.

Az Európai Unió külső határainak védelmét meg kell erősítsük. Ehhez az uniós törekvéshez aktív politikával fogunk hozzájárulni, hiszen ez a magyar emberek közvetlen biztonsági érdeke. A migrációs krízis kiváltó okait végre fel kell tárni, és rá kell mutassunk, hogy a tömeges migráció elsősorban az éghajlatváltozásnak, a háborús konfliktusoknak és a nagyvállalatok gazdaságokat kizsákmányoló szerepének a következménye.

Ezeket a kiváltó okokat kell végre fenntartható módon kezelni, hiszen az a cél, hogy mindenki a szülőföldjén boldogulhasson. Emellett a balkáni országokkal szoros együttműködést kell kialakítsunk, és az európai uniós forrásokból több pénzt kell irányítani Magyarországot határvédelmére és biztonságára.

Nagyon fontos, ha biztonságról beszélünk, hogy mielőbb meg kell szüntetni azokat a kockázatokat, amelyeket például a Nemzetközi Beruházási Bank székhelyegyezménye jelent. Hiszen ez nemcsak a putyini illegális hírszerzési tevékenységet segíti, hanem

a pénzmosási, a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni szabályok megkerülésére is alkalmas, tehát fel kell mondani ezt a szerződést, és el kell számoltatni azokat, akik meglopták a magyar adófizetőket.

Szükséges az Európai Bizottság döntéshozatali folyamatát végre átláthatóvá tenni, hiszen világosan látjuk, hogy például Paks II. zöld utat kaphatott, és ilyenformán az orosz befolyásszerzés növekedése és biztonsági kockázatok fölött is szemet hunytak. A Paks II.-paktumot fel kell mondani, és végre a megújuló energiákra kell átállni. Ezzel 30 százalékos rezscsökkentés is megvalósítható a magyar emberek számára.

Nulla százalék atom-, száz százalék megújuló energia; ez a jövő. A jövő zöld lesz, vagy nem lesz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az emberek Európáját építjük; egy biztonságos, XXI. századi Európát építünk, mi ezért dolgozunk. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen, hogy a mai napirend előtti felszólalása összeszedettebb, mint a múltkori, ami erre sikeredett, így nagyjából meghatározza azt a két fő irányt, amire érdemes reagálni, amire érdemes válaszolni.

Ha jól értettem a felszólalását, akkor a klímavédelemről, a környezetszennyezésről kívánt néhány szót és néhány gondolatot megosztani velünk, másrészt a magyar gazdaságfejlesztésről, a magyar gazdaság fejlődéséről és az itteni emberek életkörülményeiről, jövedelmi viszonyairól és a foglalkoztatásról. Ha jól értettem, ezt akarta mondani, bár most is elég eklektikus volt a hozzászólása.

Amikor fölszólt és elmondta az első bevezető gondolatait, az jutott eszembe, hogy a címe alapján tulajdonképpen vörösből zöld ruhába öltözött, de azért a gondolatai visszamutattak arra, hogy néhány hónappal, néhány évvel ezelőtt még milyen megjelenési formája volt, milyen ruhában jelent meg előttünk: vörösből.

(9.40)

Hiszen itt a multiknak nekiment, azoknak a cégeknek nekiment, akik egyébként a magyar gazdaság fejlődését és fejlesztését és a foglalkoztatás jelentős

részt az elmúlt években megfelelő szabályozással elvégezték és biztosítják.

De még mielőtt a gazdaság fejlődéséről, a foglalkoztatásról, a jövedelmi viszonyokról szólnék néhány szót, nézzük a klímavédelemmel kapcsolatos gondolataira a reakciót. Itt majdhogynem ilyen vészhelyzetet és nagyon-nagyon rossz képet festett az állapotokról. Én szeretném elmondani önnek, ugyanis a számok magukért beszélnek, és nem olyan szlogenek és közhelyek puffogatását jelentik, mint az ön felszólalásában ez elhangzott, hogy például az egy főre jutó hazai szén-dioxid-kibocsátás 6 tonna körül van, ezzel szemben az uniós átlag fejenként évi 8 tonna. Tehát nagyon komolyan odafigyelünk arra, hogy a fenntarthatóság meglegyen Magyarországon, és hozzá tudjunk járulni megfelelő módon a klímavédelemhez.

El kell mondani, hogy Magyarország a Föld üveg-házhatásúgáz-kibocsátásának mindösszesen a 0,13 százalékáért, az Európai Unió kibocsátásának 1,4 százalékáért felelős. Ezt azért tartom fontosnak megjegezni, mert annak ellenére, hogy nagyon kis hányadért vagyunk felelősek, mégis megfelelő felelősségtudattal viseltetünk a klímavédelemmel és a környezetvédelemmel szemben. Nálunk például ennek egyik adaléka az, hogy a régiókban nálunk értékesítik a legtöbb elektromos autót, és ez nagyon jelentős állami támogatással történik, hogy a környezettudatosság e területén is megfelelő módon tudjunk eljárni, és élen járjunk ebben az ágazatban, ezen a területen.

Egy másik példa. A személygépkocsik és a teherautók szén-dioxid-kibocsátásának csökkentését a kormány is támogatja. Támogattuk például, hogy 2025-ig csökkenjen a kibocsátás 15 százalékkal, 2030-ig 30 százalékkal. Az energiaszektor kibocsátását is jelentősen csökkentettük a megújuló energia arányainak, kapacitásainak növelésével. Ezek arányát már 2016-ra 14,2 százalékra emeltük, miközben az uniós vállalásunk 2020-ra - tessék jegyezni és figyelni a számokat! - 13 százalék volt. Tehát 14,2 százalékra emeltük már most, és a vállalásunk 2020-ra 13 százalék volt. Tehát számonkérni cselekedeteket, tetteket rajtunk, azt gondolom, önöknek nem lehet, hisz a számok azt bizonyítják, hogy mindent megteszünk a klímavédelem tekintetében, ami rajtunk múlik, és ez után is meg fogunk tenni.

Felszólalásából, amikor keresetekről beszélt, munkalehetőségekről beszélt, elmaradásokról beszélt, azt sejtette és számomra az jött le, hogy önök féltékenyek a magyar emberek teljesítményére, amit az elmúlt időszakban felmutattak foglalkoztatás területén és a gazdaság fejlesztése területén. A mai nap már elhangzott az, hogy milyen mutatókkal rendelkezünk, milyen jelentős gazdaságfejlődésen ment át az elmúlt nyolc évben a magyar gazdaság. Folyamatosan növekszik az első egy-két év után a magyar gazdaság, ami megmutatkozik a foglalkoztatásban, hiszen közel

12 százalékos munkanélküliségről 3,7 százalékra csökkentettük a munkanélküliséget, közel 70 százalékkal növekedett az átlagbér, ha figyelembe vesszük a családi adókedvezményt is, és a nettó reálbér is jelentős mértékben emelkedett. Na, ezt az önök szövetségei annak idején nem tudták felmutatni, sőt az ellenkezőjét csinálták. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Azok, akik a legjobban hóbörögnek, például Gréczy képviselő úr *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, mindenben az ellenkezőjét csinálták, mint amit most mi ebben a két kormányzati ciklusban tettünk. *(Gréczy Zsolt: És erre büszkék is vagytok!)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A ma reggel folyamán már többször szó esett az európai parlamenti választásokról, és valóban úgy helyes, hogy két hónappal a sorsdöntő EP-választásokat megelőzően, az utolsó parlamenti napok egyikén beszéljünk az Európai Unióról, az európai parlamenti választásokról és azok tétjéről. Már több képviselőtársam kitért erre a kardinális kérdésre. Nekem meggyőződésem, hogy alapvetően két tétje van az európai parlamenti választásoknak. Az első és talán a legfontosabb tétje az, hogy megengedjük-e önöknek azt, hogy a hazánkat tizenakárhány év tagság után kivessék nemes egyszerűséggel az európai országok közösségéből, és megengedjük-e önöknek azt, hogy egy berrabszolgáson alapuló, feudális féldiktatúrát építsenek ki itt Magyarországon. *(Dr. Rétvári Bence: Atyaégy!)* Igen, Rétvári képviselőtársam, úgy gondolom, hogy azok, akik nyitott szemmel és nyitott fülekkel járnak ebben az országban, pontosan felfogták, hogy ennek a választásnak alapvetően ez a tétje.

Önök ráadásul az elmúlt hetekben a saját pártcsaládjukkal lefolytatott konfliktusos vitában pontosan bemutatták azt, hogy mi vár Magyarországra, ha önök itt továbbra is kormányon maradnak, és önök határozzák meg az európai uniós politizálást itt Magyarországon. *(Dr. Rétvári Bence: Adócsökkentés, családi támogatás, magasabb foglalkoztatottság...)* Ugyanis önökből már a saját szövetségeik és az önök barátai sem kérnek. Bármennyire is szépítik ezt kommunikációs lózungokkal, a végeredménye az, hogy önök partnerek és szövetségesek nélkül maradtak, ami egy tragédia abban a XXI. században, ahol alapvetően nem a bezárkózás politikájának kellene érvényesülnie *(Dr. Rétvári Bence: Nyílt társadalom! Szépen mondd! Mondd ki!)*, hanem a nemzeti

ügyeknek, a nemzeti sorskérdéseknek a beazonosítása és annak különböző szövetségeken, különböző együttműködésekben keresztül való érvényre juttatása. Amikor önök saját magukat mint kormánypártot elszigetelik az európai uniós és a nemzetközi porondon (*Dr. Völner Pál: És a Jobbik hol tart?*), akkor pont ennek a nemzeti érdekérvényesítésnek az esélyeit gyengítik. Az érdekérvényesítés esélyei a nullához konvergálnak, márpedig a következő években arról fog szólni az európai uniós vita, hogy mekkora lesz a költségvetés és abból Magyarország mennyit fog kapni, és arról fog szólni, hogy mi lesz az Európai Unió jövője, és Magyarországnak hol van a helye a globális világban. Ennek az esélyét rombolják le akkor, amikor Orbán Viktor elszigeteli az országot, és Magyarország leszakad, lecsúszik és lemarad az összes többi országhoz viszonyítva.

Önök egy politikai hazárdjátékot folytatnak az Európai Unióval. Először teljesen elképesztő illúziókat, felelőtlen illúziókat tápláltak az Európai Unióval szemben például akkor, amikor a liszaboni szerződést maguk megszavazták, most pedig azzal, hogy konfliktusokat generálnak, és alapvetően Magyarországot reménytelenül elszigetelik egy olyan porondon, ahol nekünk nemzeti érdekeket kellene érvényesíteni.

A Jobbik ezzel szemben alternatívát kínál. Beazonosította azokat a nemzeti ügyeket, amelyeket mi az Európai Parlamentben képviselni fogunk a következő években, amelyek közül talán az egyik legfontosabb kérdés a migráció kérdése, ahol önökkel ellentétben nemcsak szavakkal, hanem tettekkel szeretnénk Magyarországot megvédeni. (*Dr. Rétvári Bence: Gyurcsány Ferencsel kéz a kézben!*) Önök ugyanis 86 ezer migránst engedtek be ebbe az országba, amivel kapcsolatban tegnap Orbán Balázs képviselőtársam csak a számot vitatta. Nagyon jó, ha nem 86 ezerről, hanem csak 85 ezer akárhány százalékról folyik a vita; ezzel önök is elismerik, hogy Magyarországra felelőtlenül ráengedték migránsok ezreit, és ráadásul olyan migránsokat, akiknek a hátteréről nagyon keveset tudunk, és nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek. A Jobbik nemcsak határvédelemmel fogja megvédeni az országot, hanem az önök által betelepített migránsok átvilágításával is, s az Európai Unióval közösen keresni fogjuk annak a lehetőségét, hogy ne csak az egyes nemzetállamokat, hanem az egész kontinentünket megvédjük az illegális migrációtól.

Az elvándorlás kérdése legalább olyan fontos, mint a bevándorlás kérdése. Ezzel kapcsolatban Demeter képviselőtársam már elmondta azt, hogy a multikkal szemben a magyar kis- és középvállalkozásokat kell támogatni annak érdekében, hogy Magyarországon egy bérfelzárkóztatás végre megvalósuljon, szakítani kell azzal a neoliberális politikával, amit önök csúcsra járattak, amely az alacsony munkabérekre

épül, amely a magyar munkavállalók kiszolgáltatottságára épül, és amely a magyar munka törvénykönyvének a folyamatos kilúgozására épül. Mi ezzel szemben azt képviseljük, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kohéziós alapokat meg kell reformálni, hogy azok itt Magyarországon az életminőség javítását szolgálják az oktatáson, az egészségügyön és a bérfelzárkóztatáson keresztül, és a korrupció teljes felszámolását, ami az egyik legnagyobb gátja annak, hogy Magyarországból egy versenyképes és bérekben, jólétben is Nyugat-Európa felzárkózó ország lehessen.

Mi ezt képviseljük, önökkel ellentétben, és a következő öt évben az Európai Parlamentben ezt fogjuk képviselni. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(9.50)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Idézek: „Esküszünk, esküszünk, hogy tagok tovább nem leszünk.” Kitől van az idézet? (*Gyöngyösi Márton: Melyik régészeti lelet ez? - Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Dúró Dóra férjéről! - A Mi Hazánk Mozgalom tagjától!*) Az önök pártelnökétől van az idézet, a Jobbik volt pártelnökétől van az idézet. A Jobbik volt pártelnöke nem egy elszabadult hajóágyú volt ebben a kérdésben, ugyanis a Jobbik pártprogramjában is benne van ez, a 2014-es programban még benne van. (*Gyöngyösi Márton: Melyik évszázadban?*) A 2014-esben! Az előző európai parlamenti választási ciklusra, erre a ciklusra önök ezzel kampányoltak. (*Cseresnyés Péter: Így van!*) Azok a képviselők, akik benn ülnek a parlamentben, és még nem hagyták el önöket, ezzel a programmal kampányoltak.

A következő volt a program: ki kell írni népszavazást az Európai Unióhoz való csatlakozásra azért, mert meg kell fontolni, hogy az ország kilépjen ebből a viszonyrendszerből. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ezt a Mi Hazánk Mozgalom mondja!*) Komolyan vehető magyar parlamenti párt (*Zaj. - Az elnök csenget.*) egy darab volt eddig a magyar parlamentben, amely az Európai Unió ellen és az uniós tagság ellen kampányolt, ez a Jobbik volt. (*Gréczy Zsolt: Orbán polgári köréből jött ez a program, csak szólok! Orbán Viktor és Vona Gábor!*) Úgyhogy ilyen értelemben, frakcióvezető úr, az ön teljes felszólalása tökéletesen hiteltelen.

A másik történet, a dolog másik leágazása, ha szabad még egy mondattal Gréczy képviselő úrra visszautalni: azért Winston Churchill brit konzervatív

politikus picit eltérő történelmi kontextusban mondta azt, amit mondott, ugyanis utána tudja, mi történt, képviselő úr? *(Gyöngyösi Márton: Nekem válaszolj!)*

Leereszkedett Európára a vasfüggöny. Jöttek a szovjetek, jöttek az önök elvtársai, jöttek annak a birodalomnak *(Gyöngyösi Márton: Nekem válaszolj!)* a képviselői *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, jöttek annak a birodalomnak a képviselői, amit önök most szeretnének visszahívni. Ugyanabban az imperialista birodalmi logikában gondolkodó emberek jöttek *(Folyamatos zaj a Jobbik soraiból.)*, és korlátozták a nemzetek szuverenitását. *(Dr. Brenner Koloman: Interkapitalista! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Higgye el, hogy egy konzervatív politikus és Winston Churchill nem támogatta volna azt az imperialista gondolkodásmódot, ami akkor Európát jellemezte. *(Folyamatos zaj és közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Brenner Koloman: Trappista!)*

Önöknek, Gyöngyösi frakcióvezető úr, nincs ebben valami érdekesség, hogy meghallgatta ön Gréczy képviselő úr felszólalását, és ezek után önök, rendben, lehet, hogy nem az európai parlamenti választáson, de a március 15-i ünnepeken meg az önkormányzati választáson és egyébként minden elképesztő fórumon érdek- és értékazonosságban együtt kampányolnak ezeknek az embereknek? Arról beszélünk, hogy Európa válaszút elé érkezett. Arról beszélünk!

Volt szerencsénk vitatkozni korábban, és említette, hogy az egyik kedvenc könyve Európa alkonyáról szól. Az Európa alkonya? című könyvben - kérdőjellel a végén, de - ott van leírva, hogy két út áll Európa előtt. *(Dr. Lukács László György: Folytatják tovább az utat!)*

Az egyik az, hogy megpróbálják egy birodalmi központból *(Dr. Lukács László György: Moszkvából!)* a nemzeteket leépíteni, a nemzetállamokat megszüntetni. Itt el is hangzik a parlamenti felszólalások közben, hogy a nemzetállamok a problémák *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, ezekre nincs szükség *(Gyöngyösi Márton: A lisszaboni szerződést ki szavazta meg?)*, ezeket le kell bontani, a határokat le kell bontani, a multikulturális társadalmat fel kell építeni, és egyébként Timmermans bizottsági alelnök úr pedig azt is mondja, hogy ha ez nem tetszik a kelet-európai országoknak, akkor majd megszokják. Na, ez az egyik Európa-kép.

A másik Európa-kép pedig az a kép, amit sajnos a magyar parlamentben egyedül a kormánypártok képviselnek, az „Isten, haza, család” hármas. Ez azt jelenti *(Moraj a Jobbik soraiban.)*, hogy zsidó-keresztény kultúrára épülő Európa *(Zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*, hogy az európai családok támogatására épülő Európa és a határok védelmére...

ELNÖK: Képviselőtársaim!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: ...a határok védelmére és az egyenlő, szabad nemzetek együttműködésére épülő Európa-kép. Abban a könyvben, amit ön oly előszeretettel forgat, pont az van leírva, hogy nincs C-verzió, nincs köztes út, A van, vagy B van. Önök dönthetnek arról, hogy ezt támogatják, vagy nem támogatják. *(Gyöngyösi Márton: Marxi dialektika!)* Önök ugyanúgy a túoldalra állnak, ugyanúgy az európai egyesült államok *(Gyöngyösi Márton: Bolsevik logika!)* eszménye mellé állnak, ahogy a bevándorláspártiak oldalára álltak korábban is. *(Gyöngyösi Márton: Ez bolsevizmus!)* Micsoda egy ócska trükk...

ELNÖK: Gyöngyösi frakcióvezető úr, megkérhetem, hogy a párbeszédet most fejezzük be?! Államtitkár úr beszél! Elnézését kérem, államtitkár úr. *(Moraj a Jobbik soraiban.)*

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. És micsoda egy ócska trükk az, hogy mindeközben önök próbálják vádolni a kormányt azzal, hogy a bevándorlást támogatja, miközben, szintén a volt pártelnököt idézem: „A betelepítés oké.” Le van okézva a kvóta a Jobbik szerint. A liberálisokkal együtt megfúrták a kvótanépszavazást, és az egyértelmű 3,3 milliós választói támogatás után zsarolni kezdték a kormányt, majd az alaptörvény-módosítást nem támogatták a parlamentben. *(Gyöngyösi Márton: A letelepedési kötvények miatt! - Dr. Brenner Koloman: Szégyellj magad! Pénzért adtátok!)* Nem szavazták meg az alaptörvény-módosítást *(Folyamatos zaj a Jobbik soraiban.)*, ráadásul a Stop Sorost *(Zaj. - Az elnök csenget.)* és a bevándorlást támogató különadó esetében, aminek pont az lenne a célja, hogy a bevándorlást támogató, illegális migrációt támogató civil szervezetekkel szemben fel tudjunk lépni.

Ezek azok az intézkedések, amelyeket önök nem támogatnak. Teljes mértékben hiteltelen az Európa-politikájuk *(Korózs Lajos és Tordai Bence tapsol. - Korózs Lajos: Ó! - Derűltég és zaj a Jobbik soraiból.)* és a migrációpolitikájuk is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt még eltevesztenék, hogy nem a cirkuszban vannak, nagyon megkérem, hogy fejezzék be ezt. *(Tordai Bence távozik az ülésteremből.)* Fejezzék be! *(A kormánypárti képviselők felé fordulva.)* Nem önöknek szólt, akinek szólt, észre vette, és el is hagyta a termet.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke... *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dr.*

Lukács László György: „Mi történik Szombathegyen?” címmel.)

Bocsánat, napirend előtti felszólalásra jelentkezett - a sorrend fontos - Szászfalvi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Fontos lépések a nemzet megmaradása érdekében” címmel (Gréczy Zsolt: *Hajrá! - Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Gyorsan kihátrált! - Hajrá!*). Képviselő úr, ön é a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti kormány elsőrendű feladata, hogy minden rendelkezésre álló törvényes eszközzel biztosítsa a nemzet megmaradását, a magyar családok biztonságát és mind a polgárok, mind a közösségek életminőségének, esélyegyenlőségének kiteljesedését. A magyar választópolgárok egy évvel ezelőtt egymást követően harmadszor is kétharmados többséggel erősítették meg a nemzeti kormány ezen hármas feladatát és azt az elvárását, hogy a kormány a kormánypártok támogatásával ne szűnjön meg mindent megtenni e nemzeti célok megvalósítása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző két kormányzati ciklusban számtalan eszközzel és programmal szolgálta a kormány ezt a célrendszert. Az elmúlt néhány hónapban, az Országgyűlés tavaszi ülészakának eddig eltelt idejében újabb fontos lépéseket tettünk a nemzet megmaradása, a családok biztonsága és a polgárok életminőségének javítása érdekében.

Mi, kereszténydemokraták a szerves fejlődésben látjuk a társadalmi problémák megoldását, azaz erős és fejlődő gazdaságra alapozva, lépésről lépésre, programról programra építkezve, a különböző jogi, pénzügyi, közösségi és egyéni erőforrásokat összehangolva, valamint komplex és innovatív eszközökkel lehet elérnünk társadalompolitikai céljainkat, a népességcsökkenés trendjének megfordítását, a kistelepülések lakoságmegtartó erejének és esélyegyenlőségének növelését, valamint a családok és közösségek megerősítését. Az elmúlt 8-9 évben már számtalan kormányzati intézkedés és eredmény született ezeken a területeken, de most úgy gondolom, a nemzeti kormány társadalompolitikájának újabb fontos állomáshoz érkezünk el. Talán nem túlzás történelmi jelentőségű nemzeti programoknak neveznünk ezeket, hiszen mind a családvédelmi akció, mind a „Magyar falu” program és a falusi CSOK olyan jelentőségű programok, amelyekre a rendszerváltoztatás óta várt a magyar társadalom.

Tisztelt Ház! Bízom benne, hogy a tegnapi szavazás a családvédelmi akcióról megerősíti az imént megfogalmazott jelzőt: történelmi és nemzeti. De ne felejtjük el, hogy ezt a döntést megelőzte és megalapozta egy, a polgárokkal folytatott párbeszéd, nemzeti konzultáció, amely meghatározta a döntéseink irányát és erejét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonlóan a családvédelmi akcióhoz, a „Magyar falu” programot és az ezt kiegészítő falusi CSOK-ot is méltán nevezhetjük történelmi jelentőségű nemzeti programnak, hiszen az elmúlt 30 évben nem volt még példa arra, hogy egy kormány - ráadásul hazai nemzeti költségvetésből - a kistelepüléseink népességmegtartó erejének növelése érdekében ilyen nagyságrendű komplex fejlesztési programot indított volna el. Ezt a programot is - hasonlóan a családvédelmi akcióhoz - a kormány széles körű párbeszéd keretében dolgozta ki, amelynek eredményeképpen a kormánybiztos úr és munkatársai több száz találkozóon, egyeztetésen keresztül a lehető legintenzívebb együttműködést alakították ki az érdekképviselői szervezetekkel, az önkormányzatokkal, a civil szervezetekkel és az érintett minisztériumokkal.

A program célja az ötezer fő alatti kistelepülések hátrányainak enyhítése, az itt élők esélyegyenlőségének megerősítése, így többek között az alapvető szükségleteket biztosító szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása, a hiányzó infrastrukturális és közösségépítő fejlesztések megvalósítása. A „Magyar falu” program célja, hogy a falusi életminőség javításában a kistelepüléseink népességmegtartó ereje növekedjék.

(10.00)

Ebben az évben e programok keretében 15 célterületre mintegy 75 milliárd forintra lehet pályázni az önkormányzatoknak és a történelmi egyházainknak. Ha mindezekhez még hozzávesszük a 3-4-5 számjegyű állami utak felújításának megindítását, a falusi CSOK-ot közel 2400 településen, az államilag szervezett iskolabuszrendszer elindítását, akkor valóban azt mondhatjuk, hogy egy olyan komplex kistelepülési faluprogramot indítottunk útjára, amelynek számtalan eleme egymást erősítve szolgálja, szolgálhatja a magyar családokat és a nemzet megmaradását. Ezek a programok nem egy évre vonatkoznak, hanem a gazdaság teljesítőképességéhez igazítva a következő években folytatódnak, ezzel lehetőséget teremtve a programok továbbfejlesztésére is.

A KDNP nevében mondhatom, hogy abban bízunk, és ezért dolgozunk, támogatva a kormányt, hogy ez a program méltán érdemelje majd ki a történelmi és a nemzeti jelzőt, és hatékonyan szolgálja társadalompolitikai céljaink és egyúttal az erős nemzetek Európájának megvalósítását. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön a felszólalásának azt a címet adta, hogy „Fontos lépések a nemzet megmaradása érdekében”. Mi azt gondoljuk, hogy túlzás nélkül lehet állítani, hogy a nemzet megmaradása, fennmaradása és gyarapodása szempontjából kulcsfontosságú két területről van szó, amelyeket ön a felszólalásában említett, és amelyek ráadásul szoros összefüggésben is állnak egymással. Hiszen nem beszélhetünk erős Magyarországról, ha nincsenek megerősödő családok, és nem beszélhetünk erős Magyarországról, ha nincsenek fejlődő települések és erős helyi közösségek. Éppen ezért mi úgy gondoljuk, hogy kreatív, ha úgy tetszik, unortodox és radikális eszközökre van szükség e két pillér megerősítése érdekében, azért, hogy a magyar jövő a magyar családokon és a magyarokon, a vidéki és a budapesti magyarokon is alapuljon.

Ilyen megoldás részünkről, ahogy ön is említette, a családvédelmi akcióterv és a „Magyar falu” program, illetőleg a „Modern városok” program. A család-támogatási rendszerrel kapcsolatban azt tudom önöknek mondani, hogy ez egy Európában egyedülálló rendszer, amely a gyermekvállalási kedvet sikeresen ösztönözte, és azt reméljük, hogy a most a parlament által elfogadott, július 1-jétől, illetőleg később, január 1-jétől hatályba lépő intézkedések pedig szintén szolgálni fogják azt a célt, hogy mindenki, aki gyermeket szeretne vállalni, ezt Magyarországon ma meg tudja tenni. Ráadásul mi ezt a bevándorlás alternatívájának is gondoljuk, tehát nem gondoljuk azt, hogy bevándorlásra kellene alapítani Magyarország jövőjét, hanem ehelyett a családok támogatására kell a rendelkezésre álló forrásokat fordítani.

A „Magyar falu” programmal kapcsolatban abban, hogy Magyarország jobban teljesít, nagy szerepe van a vidéki emberek munkájának is, és mi azt szeretnénk, hogy a magyar emberek, éljenek bárhol is az országban, a saját településükön is érezzék azt, ahogy már arról korábban is beszéltünk, hogy előre tudnak lépni, hogy egyről a kettőre tudnak lépni. Éppen ezért komoly erőforrásokkal szeretnénk támogatni a vidéki nagyvárosokat és a kis falvakat is abban, hogy megvalósíthassák régóta dédelgetett településfejlesztési terveiket. Erről szól a „Modern városok” program és a „Magyar falu” program is.

2019-ben, ahogy ön is említette, a „Magyar falu” programra 150 milliárd forint áll rendelkezésre, de szándékaink szerint ez egy cikluson átívelő program lehet, és gondoljunk bele, ha ezt a programot hosszú éven, akár egy évtizeden keresztül sikerül akár csak hasonló forrásnagyságban végigvinni, az micsoda fejlődési lehetőséget és perspektívát nyit ki a magyar települések és a legkisebb településeken élők számára is.

Mi azt gondoljuk, hogy jelenleg Magyarországon a népességcsökkenés hatásai a kistelepüléseken élők

életét érintik a legsúlyosabban, évtizedek óta jellemző az, hogy az ötezer főnél kisebb települések lakosság-száma csökken. Ráadásul a 2002-2010 közötti kormányzati működés egyik legfőbb vesztese a magyar vidék volt, azon felül is a falvak népessége, ahol a közszolgáltatások leépültek, óvodák, iskolák zártak be, és a népességfogyás majdnem minden ilyen településen meghaladta az országos átlagot.

A „Magyar falu”, amely az ezeknek a településeknek a fejlesztését célzó program, három pillérré épül: mellékúthálózat fejlesztése, a falusi CSOK-program elindítása és a közszolgáltatások színvonalának emelése. A pályázati kiírásokat ütemezetten fogjuk közzétenni, mindegyiket külön bemutatjuk, és a kormány.hu-n lesznek elérhetőek. Az első felhívások már meg is jelentek február utolsó hetében. Azóta három további felhívás is megjelent: egyházi, helyi közösségek fejlesztése és az egészségügyi fejlesztések témakörben.

Két hónap áll rendelkezésre a pályázat után, és utána két hónapon belül megtörténik a bírálat és a döntés a támogatásról. Nagyon sok támogatott projekt lehet, tehát azt reméljük, hogy a legtöbb érintett település legalább egy projektet, programot fog tudni támogatottá tenni ezen a projekten keresztül. Azt reméljük, hogy 135 napon belül tudjuk a nyertes pályázatok esetében a pénzt eljuttatni a támogatottakhoz.

A „Magyar falu” program legfontosabb célja, ahogy arról sokat beszéltünk, hogy visszafordítsuk a falvakból történő elvándorlást. A program komplex, foglalkozunk a lakhatás, munkába járás, helyi intézményi ellátottság, közszolgáltatások színvonalának kérdésével is, és mi úgy gondoljuk, hogy a „Magyar falu” program a kormány elkötelezettsége a vidék, a vidéki Magyarország irányában. Ezért azt köszönjük szépen a képviselőknek, ha támogatják ezt a programot, és igyekszünk minél inkább megvalósítani a vidéki választópolgárok bizalmát is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport, az Országgyűlés alelnöke, a Törvényalkotási bizottság elnöke. Tisztelt Képviselőtársaim! Az alelnök úr felszólalásának címe: „Aktuális ügyeinkről”. Öné a szó, alelnök úr.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar bűnüldöző hatóságok az elmúlt napokban az Iszlám Állam egyik hóhérait, bizonyos Hasszán F.-et fogták el Ferihegyen. Hasszán F. Görögországban politikai menedékkert kért és kapott. *(Gréczy Zsolt: Hol jött be? Átmászott a kerítésen?)*

A terroristát belga hatósági megkeresés alapján azonosította a Terrorelhárítási Központ. Mint az már ismert, Hasszán F. is kapott brüsszeli migránskártyát. Az Európai Bizottság a napokban mégis tagadta, hogy ezek a kártyák veszélyesek lennének. Azt állítják, hogy ők minden kártyatulajdonos személyazonosságát ismerik. Natasha Bertaud, az Európai Bizottság illetékes szóvivője egy brüsszeli sajtótájékoztató keretében ismerte el a ténytet, miszerint Hasszán F. is kapott migránskártyát.

A Bizottság januári beszámolója szerint 64 ezer ilyen kártyát osztottak szét, azóta nyilván még többet is. Ha Brüsszelben valóban tudják, hogy kiknek osztogatnak ilyen pénzzel feltöltött, anonim kártyákat, akkor a brüsszeli Bizottság ezek szerint tudott arról, hogy a szír terrorista Hasszán F. is kapott migránskártyát. Vagy nem tudtak erről? Melyik eset a rosszabb, tisztelt Ház?

Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy itt az Országgyűlésben néhány hónappal ezelőtt napirend előtti felszólalásomban fejeztem ki a terrorizmus brüsszeli finanszírozásának veszélye miatti aggodalmait. Ezt annak kapcsán tehettem, hogy Boszniában felbukkantak az első ilyen névtelen bankkártyák, a brüsszeli migránskártyák. Bár csak ne lett volna igazam, tisztelt Ház! Hány ártatlan európai embernek kell még meghalnia e felelőtlen politika miatt? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, ja, például a beengedés miatt!)*

Szeretnék választ kapni arra is, hogy Brüsszel milyen módon ellenőrzi a migránskártyák tulajdonosát és felhasználását. Kik a közreműködő szervezetek? Részt vesznek vajon bevándorlástámogató politikai aktivistacsoportok is az ellenőrzésekben?

Megdöbbenő, hogy Brüsszel tízezreknek osztogat pénzzel feltöltött migránskártyát, miközben az európai titkosszolgálatok sorra figyelmeztetnek, hogy a visszaszorított Iszlám Állam terroristái százával igyekeznek Európába a migránsok közé keveredve. Várjuk Brüsszel válaszait. Az emberek szeretnék végre egyenes válaszokat kapni a mellébeszélés helyett. Mert sokakat felháborít, hogy Brüsszel a migránskártyával a jelek szerint az Európára törő terroristákat is pénzeli.

(10.10)

Szeretnék választ kapni arra a kérdésre is, hogy Brüsszel vajon hány terroristagyanús személynek adott már eddig migránskártyát. A titkosszolgálatok szerint már most is több ezer alvó terrorista van Európában, és számuk most megszorodott az Európába igyekvő iszlám harcosokkal. Az Európai Parlamentben egyébként sorra fogadnak el olyan állásfoglalásokat, amelyekben a közös elem a bevándorlás legalizálása melletti állásfoglalás.

Ők legalizálni akarják az illegális bevándorlást, a magyar kormány ezzel szemben megállítani akarja azt.

Tisztelt Ház! Szír migránsok több ezres létszámban terveznek a következő hetekben útnak indulni Törökországból, illetve Görögországból Németországba. „A remény karavánja” elnevezésű, a közösségi médiában indított kezdeményezéshez eddig közel 40 ezer migráns csatlakozott. A konvoj létszáma akár a többszörösére is duzzadhat a családtagokkal, mivel az ingyenes szervezés és a nemzetközi humanitárius szervezetek által biztosított kíséret különösen vonzóvá teheti az utat. Ezzel párhuzamosan egy Görögországban rekedt migránsokból álló másik karaván is szerveződik.

Az Európai Parlament jelentésében 3900-4300 közé teszik azon európai állampolgárok számát, akik a magát Iszlám Államnak nevező terrorszervezet kötelékében harcoltak. Egy részük már visszatért, maradékuk most, a terrorszervezet összeomlásával térhet haza. Mindez hatalmas biztonsági kockázatot rejt magában azok miatt, akik felelőtlenül és ellenőrizetlenül Európára szabadítják a magukat békés menekülőnek álcázó, szélsőséges iszlám terroristákat.

Tisztelt Országgyűlés! „Vétkesek közt cinkos, aki néma” - írja a költő. Ezért kell felemelnünk a szavunkat, ez a legtöbb, amit mi, magyarok a veszélybe kerülő európai emberekért most megtehetünk.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A migránskártyák ügyében egyre több a kérdés, és valahogy nem jönnek a válaszok Brüsszelből. Az elején még azt is tagadták, hogy egyáltalán ilyen programok léteznének vagy ilyen kártyákat osztogatnának, aztán végül kiderült, hogy mégis vannak kártyák, és kiderült, hogy Hasszán F.-hez is jutott egy, a hóhérhoz, az Iszlám Állam hóhérjához is jutott ebből a kártyából. *(Dr. Lukács László György: Pedig régebben a titkos kártyákat ti is elő tudtátok venni! - Az elnök csenget.)* Nem tudjuk pontosan, és várjuk az Európai Bizottság és az Európai Unió válaszát, hogy pontosan mennyi ideig kapta Hasszán F. ezt a kártyát, mennyi ideig használhatta. Itt arról szólnak a hírek, hogy akár két éven keresztül is használhatta ezt a kártyát, és az európai adófizetők, mi mindnyájan járultunk ahhoz hozzá, hogy ő itt Európában jobb színvonalon éljen, mint amilyen szinten a saját hazájában élhetett. 500 euróról van szó havonta, ami azoknak a területeknek

az átlagjövedelméhez képest, ahonnan ezek az emberek érkeznek, egy kimagasló jövedelmet jelent. Itt az ellenzéki politikusok szeretnek arról beszélni, hogy európai béreket kéne hasonló szinten mindenkinek biztosítani. Az Európai Unió, úgy látszik, csak az Iszlám Állam hóhérének biztosított egy ilyesfajta, a saját hazájához képest kiemelt bért.

Nagyon sok tehát a kérdés, képviselő úr is sokat felsorolt, én is hadd tegyek föl párat. Ha annyira szigorú az ellenőrzés, ha annyira alaposan vizsgálják át, hogy kik léphetnek be egyrészt az Unió területére, másrészt kik kaphatnak havi rendszeres anyagi támogatást, akkor hogy lehet, hogy Hasszán F. is kapott ilyen támogatást? Milyen ellenőrzésről beszélhetünk, pláne akkor, amikor az Európai Unió olyan javaslatokat tesz le hétről hétre, hónapról hónapra a különböző európai döntéshozó testületek asztalára, amelyek bővíteni akarják azoknak az embereknek az ellenőrzési jogkörét, akiknek a hálóján még Hasszán F., az Iszlám Állam egyik hóhéra sem akadt fenn, és ők akarnak minél több jogosítványt elvonni a nemzetállamoktól, és a kontrollt, az ellenőrzést saját magukhoz áttelepíteni jogilag? Fontos, hogy mennyi ideig kapta ezt a kártyát, mennyi ideig használhatta; talán ebből ki is derül, hogy hol és hogyan fordult meg az elmúlt időszakban.

Fontos pontosan tisztázni azt is, hogy nemcsak az egész program, hanem adott esetben Hasszán F.-nek is a kártyahasználata vagy ez a juttatás mennyi pénzbe került az európai polgároknak. Arról szóltak a hírek az elmúlt hetekben, az elmúlt hónapokban, hogy az Európai Unió meg akar vonni jogszerűen járó támogatásokat azoktól az országoktól, akik nem hajlandók az Európai Unió által valamelyest ellenőrzött bevándorlókat befogadni, miközben az európai emberek pénzét arra használja, hogy akár Hasszán F.-nek és másoknak is rendszeres juttatást ad mint bevándorlónak. Milyen ellentmondásos helyzet az, hogy azokat az országokat, akik meg akarják magukat védeni, büntetik, akik pedig bizonyítottan emberiség elleni bűncselekményeket követtek el, őket pedig, akár akarva-akaratlanul, jutalmazza vagy támogatja is az Európai Unió?

Kik vesznek részt az ellenőrzésben? Fontos tudnunk, hiszen akik részt vettek az ellenőrzésben, és Hasszán F. átjutott az ő szűrőjükön, azokra semmilyen európai kérdést, semmilyen biztonságpolitikai, semmilyen terrorizmusellenes kérdést nem szabad bízni, és ezek az emberek bizony ott ülnek Brüsszelben, és rengeteg javaslatuk van a határvédelem átvétele és más jogosítványok átvétele kapcsán is. Nem lehet olyan emberek kezébe tenni akár a migrációval kapcsolatos kérdéseket, akár a külső határok megvédését, akiknek a rendszerén Hasszán F. simán átment, és akár éveken keresztül juttatást, havi jövedelmet biztosítottak számukra.

Ezek a szervek mind bizonyították az alkalmatlanságukat, ezek a szervek nem képesek az európai emberek, a magyar emberek biztonságát megvédeni. És ugyanezekből a körökből származik a kvóta javaslata, a migrációs alap kibővítése, a határvédelem koncentrációja. Hangsúlyozom, ezekhez az emberekhez határvédelmi jogosítványokat nem lehet koncentrálni, akik ilyen szigorúan büntetendő bűncselekmény elkövetőjét sem tudják kiszűrni. És ugyanígy a migránsvízum kérdése is ott van, ami nagyon hasonló, automatikus, szinte minden bevándorlónak járó könnyebbséget, adminisztratív könnyebbséget jelent, mint ami a migránskártya volt. És ne feledjük, hogy a bevándorlást támogató NGO-k támogatására is 570 milliárd forintnak megfelelő összeget szavazott meg az Európai Unió.

Ebből is látható, hogy a nemzetállamok tudják megvédeni a külső határokat, a nemzetállamok sokkal hatékonyabban tudják az európai biztonságot szavatolni, mint bármilyen európai uniós szerv. Ezért rendkívül veszélyes a magyar ellenzéknek is az a politikája, amely lemondana ezekről a jogosítványokról, átadná a nemzetállamoktól európai uniós szervekhez, hiszen az Európai Unió ebben a kérdésben is, szinte minden kérdésben hónapról hónapra, de ebben a kérdésben is kimagaslóan kudarcot vallott, nem tudta megvédeni az európai polgárokat. Akik azt a politikát követik az európai parlamenti választáson is, hogy minél több jogosítványt, minél több szuverenitáselemet adjunk át Brüsszelnek, azok további ilyen kockázatoknak tennék ki Magyarországot, ilyen kockázatoknak tennék ki Európát.

A nemzetállamokat kell megvédeni, és nem az európai egyesült államok tervében az ilyesfajta hibáknak korlátlan lehetőséget biztosítani, és elvenni az országtól a lehetőséget, hogy megvédje saját biztonságát, megvédje saját határait. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája. *(Zaj.)* Képviselő úr, ha nem zavarom önt... Megköszönöm. A kormány-előterjesztés T/5565. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Gion Gábor úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön a szó.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A Pénzügyminisztérium képviseletében a tőkepiaci törvény módosításáról szóló javaslatot szeretném bemutatni önöknek.

A javaslat a kormány és szűkebben értelmezve a Pénzügyminisztérium részéről betervezett javaslatok átlagos terjedelméhez képest szokatlanul rövid, de úgy gondolom, hogy a napjainkban egyre inkább előtérbe kerülő tőkepiac szempontjából fontos. A törvényjavaslat ugyanis új tőkepiaci megoldások alkalmazását kívánja elősegíteni, s egyúttal hozzá kíván járulni a kis- és közepes vállalkozások kötvénykibocsátásához, teszi mindezt úgy, hogy közben kiemelt hangsúlyt fektet a befektetővédelemre is.

Egy kötvénykibocsátás jelentős költségekkel jár, és megfelelő volumen kell ahhoz, hogy hatékony legyen, így a kkv-k a nagyvállalatokkal ellentétben nem engedhetik meg maguknak, hogy önállóan vállalkozzanak erre. Kellő mérethatékonyság érhető azonban el, ha egy pénzügyi intézmény a kkv-k finanszírozását az úgynevezett értékpapírosítási technika segítségével valósítja meg.

Ez azt jelenti, hogy ebben az esetben ezen vállalatok forrásbevonás-igénye összekötve és egybecsomagolva, egy kötvénybe sűrítés által teljesülhet, ami jelentős költségmegtakarítást tesz lehetővé. Jelen javaslat mindezt egy pluszsegítséggel kívánja serkenteni azáltal, hogy egy megbízható, felügyelt szervezet, a tőzsde tanácsadói részvételét is lehetővé tenné ebben a folyamatban.

(10.20)

Ehhez szükséges a tőkepiaci törvény olyan értelmű módosítása, amely megengedi, hogy a tőzsde értékpapírosítást elősegítő szakértői tevékenységet végző gazdasági társaság alapításában és működtetésében vállalhasson szerepet. Az ilyen társaságban történő tulajdonszerzést kivételes lehetőségként engedi meg a javasolt módosítás, és mindezt a felügyelet engedélyével és ellenőrzésével lehet megvalósítani. Ismét szeretném hangsúlyozni, hogy a javaslat azt is előírja, hogy a társaság működtetése során kiemelt figyelmet kell fordítani az értékpapírosítással érintett befektetők érdekeinek védelmére.

Tisztelt Országgyűlés! Őszintén remélem, hogy a vázolt elképzeléssel egyetértének, ezért kérem önöket, hogy a betervezett törvényjavaslatot szavazatukkal támogassák. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

TÖRŐ GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. április 1-jén tartott ülésén megtárgyalta a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról szóló T/5565. számú törvényjavaslatot. A bizottság az összegző jelentést 24 igen szavazattal, 12 nem szavazat ellenében elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja a törvényjavaslattal a tőkepiac élénkülésének megvalósítása a megfelelő eszközökkel, amelyhez célszerű, hogy a tőzsde az értékpapírosítás térnyerését elősegítendő, szakmai támogatást nyújtó gazdasági társaságot alapíthasson. A javaslat lehetővé teszi, hogy a tőzsde értékpapírosítást elősegítő tanácsadói tevékenységet végző gazdasági társaság alapításában és működtetésében vállaljon szerepet. A törvényjavaslat ugyanis új tőkepiaci megoldások alkalmazását kívánja elősegíteni, és egyúttal hozzá kíván járulni a kis- és közepes vállalkozások kötvénykibocsátásához. Az ilyen társaságban történő tulajdonszerzés egyfajta kivételes lehetőségként a felügyelet engedélyével és ellenőrzésével valósítható meg. A társaság működtetése során kiemelt figyelmet kell fordítani az értékpapírosítással érintett befektetők érdekeinek védelmére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elfogadása hozzájárul a tőkepiac élénküléséhez, ezért kérem önöket, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknél összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, frakciónként 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkári expozéban hallhatták a tőkepiaci törvény módosításáról szóló törvényjavaslat bemutatását, most pedig röviden ismertetem a Fidesz-frakció álláspontját a benyújtott indítványról.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat, ahogy láthatják, nem egy nagy terjedelmű kezdeményezés, mégis fontos elemeket tartalmaz a tőkepiac szempontjából. A törvényjavaslattal lehetőség nyílik a tőzsde számára, hogy olyan gazdasági társaságok alapításában és működtetésében vegyen részt, amelyek tanácsadói tevékenységet végeznek az értékpapírosítás elősegítése érdekében. Ezekben a gazdasági társaságokban a

tulajdonszerzés a felügyelet engedélyével és ellenőrzésével valósulhat meg.

A törvényjavaslat fontos eleme továbbá az is, hogy az értékpapírosítással érintett befektetők érdekeinek védelmére kiemelt figyelem háruljon. A törvényjavaslattal a kormány fő célja, hogy a tőkepiac élénkülésének elérése új termékekkel és eszközökkel valósulhasson meg, amelyhez célszerű, hogy a tőzsde az értékpapírosítás térnyerését elősegítendő, szakmai támogatást nyújtó gazdasági társaságot alapíthasson.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak alapján elmondható, hogy a törvényjavaslat előremutató a tőkepiac szempontjából, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák azt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 40 óra, már 48 óra sem kell ahhoz, hogy egy kivételes eljárásban tárgyaljunk egy ilyen rendkívül fontos törvényjavaslatot. Meghallgattuk az expozét, vezérszónoki felszólalást, és még most sem tudom, hogy pontosan miről is szól ez a jogszabály, mert önök csak azt hajtogatják, hogy a tőkepiacoknak ez rendkívül fontos. 2019. március 31-én 19 óra 47 perckor Semjén Zsolt benyújtja ezt a törvényjavaslatot, majd 2019. április 2-án 12 óra 30 perckor már szavazunk is róla. Hát, ennyire fontos ez a törvényjavaslat! Elhangzott, hogy rövid; szeretném felolvasni, mert valóban egy nagyon rövid törvényjavaslatról van szó.

„1. § A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 330. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki: Az (5) bekezdéstől eltérően a tőzsde a Felügyelet engedélyével és ellenőrzése mellett értékpapírosítást elősegítő tanácsadói tevékenységet végző gazdasági társaságot is alapíthat és működtethet, amely gazdasági társaság részletes működési és eljárási szabályokat állapít meg, valamint tevékenysége során kiemelt figyelmet fordít az értékpapírosítással érintett befektetők érdekeinek védelmére. 2. § Ez a törvény a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.” Ennyi ez a jogszabály, az indoklás gyakorlatilag ugyanezt tartalmazza, kicsit a szavak keveredésével.

Ez négy és fél sor, alig 40 órás időtartam ennek a kibeszelésére, és van benne egy olyan fél mondat - „amely gazdasági társaság részletes működési és eljárási szabályokat állapít meg” -, ami szerintem csak azért került be, hogy kicsit hosszabb legyen ez a jogszabálytervezet. Könyörgöm, ezt miért kell beletenni

ebbe a jogszabályba! Ez egyébként is így van, a számviteli törvény és a polgári törvénykönyv részletesen meghatározza, hogyan kell működni. A tőkepiacokról szóló törvény is meghatároz részletszabályokat. Miért kell ebbe a bekezdésbe ezt beletenni?

Persze, hogy felmerül a kérdés, hogy itt valami egyéb más ok is van, ami miatt most nagyon gyorsan, 40 óra alatt ezt a törvényt végig kell pörgetni a Házon. Nem kaptunk választ az expozéból.

Ezen kívül még egy nagyon fontos kérdésre szeretnék majd választ kapni. Ugyanis tudjuk, hogy a Budapesti Értéktőzsde alapvetően három tulajdonossal működik. Sokkal több számosságában, de három alapvető kör van: a Magyar Nemzeti Bank, a tőzsdén jegyzett vállalatok és a magyar magánbefektetők. Ők alkotják azt a tulajdonosi kört, amely a tőzsdét működteti. Igen ám, de ebben a javaslatban az van, hogy a felügyelet engedélyével. A tőkepiacról szóló törvényben a felügyelet fogalma alatt az alábbi találgatjuk: „A Felügyelet a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank.” Tehát a tőzsde egyik tulajdonosa a saját maga által létrehozott gazdasági társaságot saját maga fogja felügyelni. Ez rendben van így egy tőkepiac esetében? Csak kérdezem, költői kérdés, mert úgy gondolom, hogy a saját maga tulajdonosának a saját maga ellenőrzése eléggé aggályos lehet.

Úgyhogy felmerül bennünk egy kérdés, amely szerintem a legsúlyosabb. Ugyan a kvk-k finanszírozására azt adták indoknak, hogy ez most nagyon fontos, de én inkább szeretném megtudni a valódi okát. Ki van itt a háttérben, mi van a háttérben, mire készülnek? Mert lássuk be, ezt ráért volna júniusban is, amikor találkozunk. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót... - megadnám a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, de valami miatt kiment a tereméből, így aztán most további felszólalásra megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Nem! Bocsánat, csak elfelejtettem kiszedni a gépből!)* Nem kíván felszólalni a képviselő asszony.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Patthelyzet van, a képviselő asszony jelezte felszólalási szándékát, és nem szeretném, ha az a vád érne bennünket, hogy nem adunk lehetőséget, mivel azonban nem tartózkodik a teremben, így most nincs lehetőségem megadni számára a felszólalás lehetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi napon benyújtott törvényjavaslat valójában nem egy meglepő lépés, azt gondolom, a mostani helyzetben.

Azt már jól ismerjük, hogy a kormány előszere-ttel alkalmazza ezt a lehetőséget, amit a képviselő-társnőm is említett az előbb, és azt gondolom, hogy ugyanakkor mégis hozzá kell tennem, hogy ez nem egy előre megtervezett lépés volt, hiszen az európai parlamenti választási szünet előtt az utolsó üléshe-ten így benyújtani, ezt semmi nem indokolja, vagy leg-alábbis nem indokolja sem az exozé, sem az indok-lás. Így aztán ott tudom folytatni, ahol a képviselőtár-sam abbahagyta.

Két héttel ezelőtt kezdődött meg hivatalosan az a folyamat, ami odáig jutott, hogy ez a javaslat benyúj-tásra került, ugyanis két héttel ezelőtt vontam vissza a Magyar Nemzeti Bank a Növekedési Hitel Bank mű-ködési engedélyét. Ez több szempontból is egy fontos lépés, de azt gondolom, legelőször arról szükséges be-szélnünk, hogy hogyan jutott el idáig ez a pénzüzet. 2015 februárjában zárult le egy korszak, ami a kétez-res évektől nagymértékben meghatározta a pénzügyi spekulációs piacot. A Buda-Cash Brókerházban tör-téntek megmutatták, hogy milyen módon lehet éve-ken keresztül a pénzügyi felügyeletet átverni - más-t küldünk el jelentésként, mint ahogy valójában az az ügyfél számláján szerepel. Tehát kettős számlavezé-tést alkalmazunk, és ezt nagyon fontos megjegyez-nünk, mert ez sok éven keresztül zajló folyamat volt, és sok év alatt jutottunk el odáig, hogy végül ennek következtében és ennek eredményeképpen ez kide-rült, és a Buda-Cash, valamint a Quaestor csődbe ment, tönkretéve ügyfelek százait, ezreit.

Fontos erről beszélnünk, tisztelt képviselőtár-saim, ugyanis a Buda-Cash csődje lavinát indított el a befektetési piacon, amelynek hatásai a mai napig érezhetők. Azért mondom, hogy ez mind a mai napig érezhető, mivel az embereknek a minimális bizalma is elment mindenféle pénzügyi szolgáltatástól; elveszí-tették a bizalmukat, már azt a keveset is, ami eddig volt. Ez csak azért probléma, mert a pénzügyi tuda-tosság növelése a Magyar Nemzeti Bank egyik fő fel-adata, és a saját bevallása szerint is a fő feladatának tekinti az ilyen típusú tevékenységét. Ezzel szemben jól láthatóan semmilyen eredményt nem tud felmu-tatni, teszem hozzá, a Magyar Nemzeti Bank ebben a kérdésben, de ezen azért nem kell csodálkozni, azt gondolom, ebben semmi meglepő nincs. Azzal tisztá-ban vagyunk, hogy önöknek a legfontosabb az, hogy az állampapír-értékesítést csúcsra járassák, de abban én nem vagyok biztos, hogy ezek a lépések, amelyek

most itt a Ház előtt vannak, megfelelő lépések ennek elősegítése érdekében.

Mozgalmas időszakon vagyunk túl, hiszen, azt gondolom, ez az időszak sok mindenre rámutat. Moz-galmas időszak azért is, hiszen nem túl régen a devi-zahiteles szerződések forintosításai is megtörténtek, amely után nem sokkal a svájci jegybank elengedte azt az árfolyamküszöböt, amely biztosította a franknak az erejét. Ezt azért kell megemlíteni, mert valószínűsí-hető, hogy ez az esemény volt az, ami padlóra küldte a Buda-Cash Brókerházat, és ezzel magával rántotta a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt.-t is, amivel renge-teg ember megtakarítása veszett el. De valójában hogy is derülhetett ki a sok éven keresztül, körülbelül 15 éven át tartó csalássorozat?

A Magyar Nemzeti Bank mindig büszkén hirdeti, a Magyar Nemzeti Bank elnöke mindig büszkén el-mondja, mindig beszámol arról, hogy az MNB-be be-olvadt PSZÁF milyen sikereket ér el, és véget tudott vetni a régóta tartó csalássorozatnak. Valójában az történt, hogy a Buda-Cash jelentette az MNB-nek, hogy hatalmas baj van, és csak ezután derülhetett fény arra, hogy valójában mi is zajlott a brókerházban. Miért is volt ez baj?

Az előbb említettem, hogy ez egy mozgalmas idő-szak volt, és a svájci jegybanki döntés okozta ezt a problémát, amelyben elengedték az euró-svájci frank árfolyamküszöböt, és ezzel hatalmas károkat okoztak az említett cégeknek. Azt gondolom, arról is kell be-szélnünk, hogy ebben a botrányban a minisztérium érdekes módon egy nappal hamarabb tudta, hogy on-nan ki kell menekíteni a pénzt, és attól tartunk, hogy ez a törvényjavaslat azt a célt szolgálja, nem többet és nem kevesebbet, hogy a Magyar Nemzeti Bank to-vábbra is kézben tudja tartani a tőkepiaci folyamatokat. Sajnos azt hozzá kell tenni a Magyar Nemzeti Banknak az eddigi tevékenysége miatt, hogy ez nem az ügyfelek védelme érdekében, hanem jól láthatóan azoknak az érdekcsoportoknak, kormányzati, kor-mányzatközei, gazdasági érdekköröknek a védelmé-ben történik majd, mint amit megszokhattunk.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat sem be-nyújtásának módja miatt, sem annak tartalma miatt, sem annak a várható hatásai miatt nem támogatható. Az LMP nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-szággyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportjá-ból. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszö-nöm, elnök úr, és köszönöm a türelmet, mivel ki kel-lett rövid időre szaladnom, és pont akkor szólított volna.

Ez a törvényjavaslat, ahogy nézzük, a benyújtásától számított 40 óra alatt lesz megszavazva. Megkérdezheti az ember, hogy a tőkepiacról szóló törvénynek milyen módosítása lehet az, amit ilyen rapid módon kell ezen a Házon átvinni. Hát, hogy nem az itt ülő országgyűlési képviselők érdeke, az biztos. Na de biztos, hogy ez valakinek érdeke! De nézzük meg azt, hogy a tőkepiacról szóló törvény, a 2001. évi CXX. törvény 330. §-a, amelynek ez egy (5a) kiegészítő bekezdése lesz, egyébként miről szól, tehát hova illesztjük be ezt az új szabályt.

„A tőzsde gazdálkodása, befektetési korlátozások” - ezt a címet viseli ez a bizonyos XXXIX. fejezet. Miért viseli ez a fejezet ezt a címet, hogy „A tőzsde gazdálkodása, befektetési korlátozások”? Azért viseli ezt a címet, mert a tőzsde, ha tetszik, ha nem, korlátozott tevékenységi körrel rendelkezik, éppen az üzleti világban és a jogi környezetben betöltött szerepe alapján. Pont az a cél vele, hogy ne alakíthassa úgy az értékpapírviszonyokat, mint bennfentes, hiszen az ő felületén zajlik az értékpapírok forgalmazása, ne tudja megtenni azt, hogy befolyásolni tudja az értékpapír-kereskedelmet, árakat, hozamokat, és mindenféle olyat, ami a kívülálló számára kockázatot jelent. Éppen ezért van az, hogy ebben a XXXIX. fejezetben a 330. §-ban le vannak korlátozva bizonyos tevékenységek. Például: az (5) bekezdés azt mondja: „A tőzsde működése során csak olyan gazdasági társaságot alapíthat, illetve csak olyan gazdasági társaságban lehet tulajdonos, amely tőzsdei tevékenység, illetve azt segítő kiegészítő tevékenység megvalósítását hivatott elősegíteni.” Tehát már amikor kész van, megvan az értékpapír, és bekerül a tőzsdére, bármelyik csoportba is, na, ennek a kezelése, gondozása a tőzsde feladata. Mi ez az (5a)? Az ez az (5a), hogy a tőzsde részt fog venni másodlagos, harmadlagos értékpapírok létrehozatalában, tehát abban, amit elvileg, ha megfelelő az értékpapírok minősége, akkor a tőzsde forgalmazhat.

Akkor most miről van itt szó? Amit mondott a képviselőtársnőm: ő fogja saját magát ellenőrizni, mert a tőzsde tevékenységi köreiből ott van annak az ellenőrzése is, hogy egyébként a tőzsdén lévő értékpapírok gazdái hogy gazdálkodnak, az eredményességük olyan-e, amelyet ők garantálnak, a különböző tájékoztatók valóság-e, és felügyel arra, hogy az értékpapír-kereskedelemmel senki ne szenvedhesse meg azokat a kockázatokat, amelyek a természetes gazdasági környezetből egyébként eredhetnek.

Azt mondja az előterjesztő, hogy hú, most ez egy forradalom ezzel a tőkepiacitörvény-módosítással, mert a kkv-kat fogják segíteni. Hát, már bocsánatot kérek, a kkv-kat tökéletesen működő társadalmi és szakmai felügyelet mellett faktorcégek tömege egy egészséges, tisztességes bankrendszer mellett tökéletesen hozzá tudja segíteni ahhoz, hogy a vállalatoknak

hitelt tudjanak nyújtani, hiszen minden ilyen mögött egy hitel van, egy követelés van.

(10.40)

Ha a kkv-kat azzal akarja segíteni a kormányzat, hogy a tőzsde tulajdonképpen egy saját maga által felügyelendő tevékenységet folytathatna, amely tevékenység egyébként megelőzné a tőzsdéséget, a tőzsdei papírrá válás folyamatát, azaz pont idegen a tőzsdétől, akkor itt nagyon nem arról van szó, hogy a kkv-kat akarják segíteni. Biztos gyönyörű szalagcím lesz majd az, hogy a kkv-kat egy új szabállyal fogja a kormányzat segíteni, de ez biztosan nem az; már csak azért sem, mert egy szakmai kérdésről beszélünk.

Nézzük már meg, itt van ez a szó ebben a bekezdésben is: az értékpapírosítás. Ez egyébként egy borzasztó ronda szó, de mindegy, ezt használja a szakma. Mi ez az értékpapírosítás? Ez azért fontos, mert azt tudnia kell mindenkinek, aki nem ezen a területen dolgozik, hogy az értékpapírosításnak a fejlettebb világban való volumene 2001 és 2008 között generálta a 2008-as gazdasági válságot. Azt generálta, hogy a szintetikus értékpapírokat másodlagos, harmadlagos értékpapírcsomagokba átcsomagolták fedezet nélkül. S abban ment tönkre majdnem a világ egész gazdasága, hogy ezekkel a másodlagos, harmadlagos értékpapírokkal, amelyeknek nem volt fedezete, elárasztották azokat az országokat, ahol egyébként ilyen csirkefogó tevékenység nem folyt. Megkérdezhetik persze, hogy az USA-ban miért nem ülnek százszámra bankárok a börtönben, mert ott is sikerült, ahogy Magyarországon, a bankrendszerrel mindig a csirkefogóságok elleplezésére megállapodni. Meg a politikusok ott is valószínűleg féltek, hogy jaj, bele ne bukjanak, mert a felügyelet sem látta el a tevékenységét; bár az Egyesült Államokban az magánszervezet és nem állami.

Tehát az a tevékenység, hogy a tőzsde tevékenységet folytasson abban, hogy értékpapírosítsanak követeléseket, pont nem a tőzsde dolga, pont nem lehet a tőzsdét egy ilyenfajta tevékenységbe belevinni; ha csak nem azt akarja a kormányzat, hogy majd amikor kezességvállalásokkal a július 1-jétől hatályba lépő családvédelmi akcióterv által nyújtott kölcsönök, amelyeknek nem lesz klasszikus fedezetük a tulajdoni lapokra bejegyezve, csak az állami kezességvállalás, én azt tudom feltételezni, hogy a tőzsdét akarják arra fölhasználni, hogy ezt a kezességvállalást mint követelést át fogja alakítani valamifajta értékpapírrá, betolja a tőzsdének azon cégébe, amelyet most ezzel a szabállyal meg akar alapítani. És mit csinál? Az állami felelősségvállalást kitereli a magángazdaságba mint kockázatot. Hát, nagyon jó ötlet!

Tessenek már gondolkozni! Miért is olyan sürgős ez most? Ki az Magyarországon, akinek e nélkül a 40 óra alatt megszavazandó törvénymódosítás nélkül a

gazdasági tevékenysége nem tud megfelelően működni? Nagyon kérem a kormánypártokat, a kormányt és a képviselőket, ne tessék már azt gondolni, hogy egy ellenzéki nem gondolkodik, hogy ez az egész mire való.

Nézzük meg, hogy az Európai Unió országaiban 2008 és 2014 között 42 százalékkal esett vissza az értékpapírosítás volumene. Ez akkora nagy mérték, ami azóta, amióta tőzsdei világ van a világon, ilyen rövid idő alatt ilyen mértékben nem történt meg. Miért történt ez meg? Először is a 2008-as válság megrázta a világot, és rájöttek arra, hogy nem lehet orrán-száján fedezetlen papírokat csak úgy csomagolgatni és elterjeszteni a világ más tájain, és a kockázatokat áttelepíteni. Tehát már megfontoltabbak voltak. A 42 százalékos csökkenés igazolta, hogy 2008-ig tulajdonképpen milyen nagy volumenű fedezetlen értékpapírok forogtak a gazdasági életben a világon. Ha egy magyar kormányzat számára ez nem egy fegyelmet ébresztő tény, akkor tulajdonképpen szeretném megkérdezni, hogy mi végre van a kormányzat.

Nagyon fontos azt tudnunk, hiszen az értékpapírosítás fogalmát nem sokan ismerik, szerencsére a mindennapjainknak nem része, de azért ezt kétféle tevékenység jellemzi. Az egyik az, hogy valaki követel valakitől valamit, annak még vagy nincs fizetési határideje, vagy már elkésett vele, de annak, aki követel, szüksége van az összegre, akkor szépen bemegy egy olyan intézményhez, ahol értékpapír-fedezet mellett át tudják ezt a követelést venni, azaz követelést vásárolnak. Ők ezt értékpapírosítják, ez az ő joguk, és tulajdonképpen mind a követelés, mind a kockázat átszáll. De van a szintetikus értékpapírosítás, ahol tulajdonképpen a követelést nem ruházzák át, tehát ugyanaz marad a követelő, aki addig, az értékpapír kockázatát viszont átadja, és ennek ára van. Ez egy kockázati gazdasági tevékenység, és a kockázatból keres pénzt az, aki ezt megvalósítja.

Azt szeretné itt valaki mondani, hogy mi, a magyar parlament képviselői engedjük meg a tőzsdének azt, hogy ilyen vállalatot létrehozasson? Ugyan, persze a felügyelet engedélyével, de nagy valószínűséggel ebben az egész sztoriban a Magyar Nemzeti Bank és annak elnöke is benne van. Valószínűleg egy szobában kitalálták ezt a konstrukciót, és azt gondolták, ha elég bonyolultan fogalmazzák meg a mondatot, akkor azt egyetlen ellenzéki képviselő se fogja érteni, és akkor komoly dolognak fog tűnni. Hát nem! Pontosan értjük, hogy emögött biztosan svindli van, biztos, hogy van, akinek az egyéni érdeke van, biztos, hogy a tőzsdét terhelne meg olyan kockázatvállalással, amit a magyar állam képviselőinek kellene vállalniuk, szinte biztos vagyok benne; vagy esetleg Mészáros Lőrinc valamelyik újabb befektetésének valahogy szüksége van egy ilyen tevékenységre, és a tőzsdét találták meg hozzá.

Ha megnézzük a tőkepiacról szóló törvényt, ahol eredendően az indoklásban mint célcsoport a kkv-k támogatása meg van határozva, elnézést kérek, ehhez sem a tőzsde, sem a tőkepiaci törvény ebbéli módosítására egyáltalán nincs szükség. Klasszikus szép eszközök vannak, amikkel ezt meg lehet valósítani, és egy ilyen csirkefogó, senki által meg nem magyarázott, valójában senki által nem értett és az érdekcsoport, amely biztos, hogy ennek a célkeresztjében áll, meg nem mutatottsága okán nincs az a képviselő, aki ebben a Házban ezt a törvénymódosítást megszavazná. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! További képviselői felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Számunkra is az a kérdés, hogy cui bono, cui prodest, kinek az érdeke ez a gyors változtatás. Hiszen sem az indoklásból, sem a törvény szövegéből - ahogyan jobbikos képviselőtársaim erre már többször konkrétan utaltak - nem derül ki, hogy mire föl ez a mostani kezdeményezés. Egy államtitkári választ olvastam az újságban, aki a bizottságban azzal indokolta a sietséget, hogy január 1-jétől a bankok is kibocsáthatnak ilyen papírokat, és gyorsan szeretnék megoldani ezt a kérdést, hogy túl bonyolult terméket ne tudjanak a bankok piacra dobni. Ezért is kell, hogy gyorsan megoldják azt, hogy legyen egy kontroll e fölött a tevékenység fölött.

De ha most 48 órán belül elfogadjuk, akkor az elmúlt negyedévben mit csináltak? Ha január 1-jétől ez már ekkora probléma, és önök ennyire oda akarnak figyelni erre a folyamatra, akkor három hónapig nem figyeltek oda erre, most hirtelen fölébredtek, és 48 órán belül meg kell oldani, mert már január 1-je óta bocsáthatnak ki a bankok ilyen értékpapírokat.

Tehát az érvelés valahogy nem stimmel, akárhonnét nézzük, akár abból a perspektívából, ahonnan Varga-Damm Andrea beszélt, akár más irányból. Sem a törvény vagy a módosítás szövege, sem pedig az indoklás nem ad világos választ arra, hogy miért most, miért ilyen formában, miért ezzel a sietséggel, ezzel a tempóval kell ezt a szabályt elfogadni.

S való igaz, ilyenkor felmerül az a kérdés, hogy ez kinek az érdekében áll, ha nem egyértelmű, nem transzparens, nem világos a szándéka ilyen szempontból az azt betervező kormányznak vagy képviselőnek. Különösen akkor igaz ez, ha az MNB sejlik föl mint megrendelő e mögött a kezdeményezés mögött. Éppen a napokban jelent meg az Európai Központi Banknak egy jelentése, amelyben aggodalmát fejezi ki a Magyar Nemzeti Bank tevékenységével

kapcsolatban, különösen például a tőzsdén belüli tulajdonrészével, vagy éppen az azzal kapcsolatos különböző programjait illetően. Magyarul, nemcsak mi nézünk vagy tekintünk aggodalommal erre az egész folyamatra, ami az elmúlt években Matolcsy elnök úr tevékenységével, irányításával zajlik, hanem az Európai Központi Bank is aggályokat és kritikákat fogalmaz meg folyamatosan.

(10.50)

A másik - még egy kérdésre ha utalhatnék, hátha államtitkár úr tud rá válaszolni -: lehet, hogy rosszul értelmezem, de a részletes indoklás 1. §-ában mintha azt mondaná ez az indoklás, hogy már meglévő társaságban is szerezhetsz tulajdonrészt a Nemzeti Bank. Ez a törvény szövegéből nem feltétlenül következik, ott én inkább első olvasásra úgy olvastam, mintha új cégek alapításában és működésében vehetne részt. Lehet, hogy ez pusztán egy félreértés, de itt az indoklásban úgy fogalmaz, hogy az ilyen társaságban történő tulajdonszerzés - persze ezt lehet úgy is értelmezni, hogy ez csak és kizárólag újra vonatkozik; ha ebben kapnék egy pontosítást államtitkár úrtól, azt megköszönném, különben még a végén tényleg feltételeznék azt, hogy már vannak olyan cégek, ahová esetleg be akarnak szállni egy kis tőkével, hogy segítséget adjanak.

Magyarul: bennünk is vannak aggályok, kétségek. Nem tiszta, nem világos sem a sietség, sem a forma, sem a tartalom, ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója szintén nem fogja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttem szóló ellenzéki képviselők a szakmai részt már szétcincálták, azt, hogy ez miért ilyen sürgős, illetve hogy milyen hátulütői és buktatói lehetnek ennek a törvényjavaslatnak.

Én inkább arra világitanék rá egyetlenegy hír ismertetésével - már csak azért is, hogy ez legyen benne a parlamenti jegyzőkönyvben az utókor számára -, hogy milyen politikai és gazdasági körülmények között valósul meg ez a törvény az önök szándékai szerint, és hogy tulajdonképpen ki az a jegybankelnök, aki ezt az egész konstrukciót tulajdonképpen levezényelheti, illetve aki fölsejlik az egész konstrukció mögött. Ez a hír arról szól - alig pár napos hírről van szó -, hogy 7 milliárd forintot veszíthetett az állami tőkealap-kezelő a Matolcsy György unokatestvérének

tulajdonában lévő bank bedőlésével. Ez a hír. A 100 százalékban állami tulajdonban lévő Széchenyi Tőkealap-kezelő Zrt.-nek - ezek ugye mi vagyunk, mert ez a magyar állam tulajdona - 7 milliárd forintja ragadt bent március 14-én abban a NHB bankban, amelynek nemrég rendelték el a végelszámolását. Ennek a banknak egyébként, hozzáteszem, Matolcsy György unokatestvére volt a tulajdonosa, és Matolcsy György fiának is voltak bizony befektetései ebben a bankban, és - urambocsá! - most éppen az történik a mi pénzünkkel, hogy a jegybankelnök fiának és unokatestvérének pénzüntézete éppen becsődöl, ráadásul még azt sem vállalja ez a pénzüntézet, hogy mindenkit maradéktalanul esetleg kártalanít, hiszen a hír további része úgy szól, hogy bizonyos összegig kártalanítják a károsultakat, az összes többi pedig nyilván megy majd az ablakba.

Ezért aztán a Demokratikus Koalíció nevében csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ilyen emberekre van bízva a magyar közpénz, ilyen emberekre, mint Matolcsy György, akinek elvileg az lenne a dolga, mint jegybankelnöknek az a legfontosabb feladata, hogy az inflációt kezelje. Az inflációval éppen nem törődik - 50 forintba kerül egy darab tojás -, hogy milyen magasak lettek az árak az elmúlt fél évben Magyarországon, ezzel nem foglalkozik, marad ehelyett a mutyi és az ügyeskedés. Ezért a Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot, már csak arra vonatkozóan is, hogy itt egészen elképesztő, a móríci Zsarátnok településre emlékeztető visszaélések és mutyik zajlanak, nem fogja támogatni.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg kimerítő szakmai elemzések voltak és találgatások ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan, hogy vajon miről szólhat. Erről találgatunk tegnap óta. Azoknak, akik esetleg nem tudják, hogy mit jelent a kivételes eljárás, elmondanám, hogy ez hogy néz ki nagyjából, hátha követik a közvetítést. Úgy néz ki a kivételes eljárás, hogy önök április 1-jén - mint egy rossz viccet, mint egy áprilisi tréfát - benyújtották ezt a nagyon bonyolult törvényjavaslatot, és a menetrend az, hogy tárgyalta a TAB tegnap, az összevont vitára ma kerül sor, az összegző módosító javaslatról való döntésre ma kerül sor, és a zárószavazásra is ma kerül sor. Tehát 40 órán belül áttolták ezt a nagyon bonyolult javaslatot.

Miért mondom, hogy bonyolult? Hiszen a hátterét próbáljuk vizsgálni, és próbálunk rájönni arra, hogy mi lehet az oka, hogy önök ezt a kivételes eljárást kérték. Ezt kérdeztük a Törvényalkotási bizottság tegnapi ülésén is, ahol államtitkár úr azt mondta - és

megint egy nagyon fontos momentum, mert néha azért legalább egy-egy mondatban válaszolnak a kérdéseinkre -: arra, hogy értékpapírosítást végezzenek, január óta nyitva áll a lehetőség, ezért most be kellett tolni egy ilyen kivételes eljárással ezt a törvényjavaslatot.

Két lehetőség van. Az egyik az, hogy durván három hónapba telt ennek a nagyon bonyolult törvényjavaslatnak a megfogalmazása, és most jött el az a pillanat, hogy még az utolsó pillanatban betolják ezzel a kivételes eljárással. Három hónapig kellett dolgozni az apparátusnak ezen a bonyolult törvényjavaslaton, amit azért megmutatnék a kameráknak (*Felmutatja.*), ez áll egyetlenegy paragrafusból, két mondat általános indoklásból és három mondat részletes indoklásból. Tehát ehhez a munkához három hónap volt szükséges. Ez az egyik lehetőség, és itt már akkor fölvet kérdéseket, hogy milyen munka folyhat önök-nél, ha három hónap alatt tudták ezt megtenni.

A másik lehetőség az, hogy önök nem mondanak igazat, és most valamilyen oknál fogva kellett gyorsan betolni ezt a törvényjavaslatot, és akkor az ember elkezd gondolkozni azon - és itt erről folyt a találgatás az ellenzéki képviselők között eddig is -, hogy vajon mi lehetett a kiváltó oka ennek a törvényjavaslatnak, amit ilyen gyorsan be kellett hozni. És akkor itt fölmerül a kérdés, hogy megnézzük, hogy milyen hírek vannak. Az egyik hír a Növekedési Hitel Bank bedőlése, ami Matolcsy Györgyhöz köthető, ahol az államot is súlyos károk érik és a magyar adófizetőket, hiszen több milliárd forint úszik el a semmibe igazából, felelőse pedig biztosan nem lesz. Lehet, hogy emiatt kellett ezt meghozni.

Aztán a másik az, Varga-Damm Andrea képviselőtársam mondta, hogy majd önök arra fognak hivatkozni, hogy a kvv-kat mennyire segítik. A kvv-k segítése lehet egy titkos jelszó is, mondjuk, Mészáros Lőrinc nevének behelyettesítése a kvv, merthogy Mészáros Lőrincet kell esetleg segíteni. Hiszen, ha azt vesszük, hogy Mészáros Lőrinc vásárolni akar, mondjuk, egy mobilszolgáltatót, vagy megveszi, mondjuk, a Budapest Bankot, akkor már érthető lenne az, hogy mondjuk, az értékpapírosítás neki használ vagy nem használ, hiszen mind a kettő olyan szolgáltatás, amelynél a kintlévőségekre, amelynél azokra a követelésekre, amik megvannak a szolgáltató részéről akár egy mobilszolgáltatónál, akár a banknál, nagyon szívesen szokták alkalmazni ezeken az ügyleteknél az értékpapírosítást, hiszen a befektetőnek is ez egy biztosíték, ha több kis kölcsönről van szó, hiszen biztosítottabb az, hogy esetleg ezek az összegek be fognak folyni. Tehát lehet, hogy ez az oka. Nem tudjuk.

Aztán lehet az is oka egyébként - mert még mikor szokták alkalmazni az értékpapírosítást? Akkor, ha valaki a nemzetközi piacokra kíván kilépni, és megpróbálják minél jobb színben feltüntetni azt a céget

vagy azt az értékpapírt, amit ki szeretnének vinni. Az is lehet, hogy már eljutottunk odáig, hogy Mészáros Lőrinc, az ország leggazdagabb embere, aki most már a világban is számottevő üzletembernek számít a gáz-szerelő szakmából, úgy gondolja, hogy esetleg ki szeretne lépni a nemzetközi piacokra.

Nem biztos, hogy ezek az okok. A probléma pont az, hogy önök behoznak kivételes eljárással ide egy törvényjavaslatot, azt kérik az országgyűlési képviselőktől, hogy szavazzák meg, de nem mondanak róla semmit, titkolják a valódi szándékot. Ez egyébként nemcsak az országgyűlési képviselők becsapása, államtitkár úr - de ezt mondom a kormánynak is -, hanem a választópolgároké is, hiszen a választópolgárok azért mennek el szavazni minden egyes szavazáson, azért bíznak meg politikusokat, önöket is, minket is, hogy képviseljük az ő érdekeiket. Akik itt ülnek most államtitkár úr mögött, az ellenzéki képviselők nagyjából 2,5 millió magyar választópolgárt képviselnek itt a Házban. Önök becsapják ezt a 2,5 millió magyar állampolgárt, meg becsapják azokat is, akik önökre szavaztak, hiszen ők sem azért ültették be önöket ide a Házba, hogy önök kényükre-kedvükre a haveroknak, a rokonoknak, a barátoknak, és ki tudja, milyen sötét üzelmeknek engedelmessé törvényeket próbálnak meg hozni vagy törvényeket próbálnak meg alkotni úgy, hogy az nem az ország érdekét szolgálja.

(11.00)

De ha ez az ország érdekét szolgálja, akkor pedig el kellene mondani, de önök nem mondják el. Tehát önök titkolóznak. Aki meg titkolózik, annak rejtegetnivalója van. Ha rejtegetnivalója van, akkor megpróbál mindenkit becsapni.

Éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fog soha részt venni olyan törvényjavaslatok megszavazásában, amiknél önök titkolóznak, amiknél önöknek titkaik vannak, és sötét üzelmeket próbálnak meg ezekkel a titkokkal elpalástolni. Tehát nem fogjuk támogatni a javaslatukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (*Jelzésre:*) Kettőperces felszólalásra megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Még egy kérdés jutott az eszembe, hátha a zárszóban államtitkár úr majd ki tud érte térni.

Ennek a javaslatnak van-e esetleg köze a Nemzeti Banknak a 330 pontos csomagjához? Hiszen ott talán az egyik pont éppen arról szól, hogy a Magyar Nemzeti Bank vállalati kötvényeket kíván vásárolni, hogy

ezzel juttassa a vállalkozásokat tőkéhez. Itt a különböző jegybankelnöki és -alelnöki kommunikációban nagyjából az szerepelt, hogy 100-150 olyan céget látnak, illetőleg 50-60 ennél nagyobb céget, amelyek alkalmasak lehetnek egy nagyobb összegű kötvénykibocsátásra. És ott azt is megfogalmazta a jegybank alelnöke egy interjúban, hogy nincsen megfelelő készsége, képessége, inkább tudása ezeknek a cégeknek ahhoz, hogy ilyen kötvénykibocsátásokat lebonyolítsanak, tehát magyarul: a gyorsaság és a törvénymódosítás megjelenése köthető-e esetleg egy ilyen másik nemzeti banki kezdeményezéshez? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni... *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Megpróbálnék, szakásomhoz híven, szigorúan az előterjesztett törvényjavaslat keretein belüli és az ahhoz kapcsolódó témákra reflektálni.

Ez nem több, mint egy bővített mondatos törvényjavaslat, tehát ennél nem is több, és ezt nagyon sokáig lehet olvasgatni, de ugyanazt jelenti. Kettős célja van egyébként. Nem az értékpapírosításról szól, tehát nem arról szól, hogy ezzel engedélyezzük vagy létrehozzuk az értékpapírosítást mint intézményt, mert ez már létezik a jelen jogszabályi környezetben. Ennek pont az a célja egyrészt, azt elkerülendő, hogy ez az értékpapírosítás amennyiben elindul, ez olyan vadhajtásokhoz vezessen, amit tíz évvel ezelőtt tapasztaltunk globálisan a világban, hogy egészen értéktelen eszközöket csomagoltak értékesnek feltüntetett eszközökké.

Tehát egy olyan tanácsadás, olyan szakmai szervezet létrehozását irányozza elő a tőzsdén belül, ami megfelelő sztenderdeket tud biztosítani és tanácsokat nyújt ahhoz, hogy ez ne forduljon elő, ezzel elősegítve a befektetői bizalmat és általában azt a bizalmat, amit célszerű fenntartani, sőt növelni a pénzügyi közvetítőrendszerrel szemben.

Ugyanakkor egy befektetésösztönző hatása is van, hiszen a befektetők úgy működnek, hogy oda mennek, ahol biztosított a kiszámíthatóság, a megbízhatóság, és oda, ahol tényleg olyan eszközöket, olyan instrumentumokat tudnak venni, aminek elhiszik az értékét. Tehát egyrészt ez egy biztonságot nyújt, másrészt pedig egy piacösztönzést jelent, ez a kettős hatás van.

Az, hogy befektetői szinten ki fog itt megjelenni a magyar kötvénypiacon, ha ez végre elindul: bárkinek szíve joga itt megjelenni.

Még esetleg arra a kérdésre, hogy itt ki látja el a felügyeletet. Az, hogy a jegybank lát el felügyeletet, pénz- és tőkepiaci felügyeletet, az nem egyedülálló, és nemcsak Magyarországra jellemző, ez teljesen bevett szokás számos országban a világon. Tehát ebben én különösebb visszásságot nem látok.

Én ennyit szántam válaszul. *(Mesterházy Attila közbeszólása.)* Megköszönöm a figyelmüket, és kérem, hogy a törvényjavaslatot fogadják el. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ennyi?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 11 óra 5 perc van. Most szünetet rendelék el 12 óra 30 percig. Tehát legkorábban 12 óra 30 perctől határozathozatalokkal folytatja munkáját az Országgyűlés. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(Szünet: 11.05 - 12.37)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Szilágyi György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - Szabó Timea, dr. Gurmai Zita, Kunhalmi Ágnes, Tordai Bence és dr. Szél Bernadett fehér pólót visel, amelyen Pócs János fotója és a „Pócs János mondjon le!” felirat látható.)* Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépből.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról** szóló T/5565. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5565. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország és Románia között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló

T/4358. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. *(Kunhalmi Ágnes: Elnök úr, érvénytelen a kártyám! Egy kártyát szeretnék!)* Mivel tetszett szavazni? Igennel vagy nemmel? *(Kunhalmi Ágnes: Bár csak tudtam volna, de nemmel!)* Nemmel szavazott. Köszönöm szépen. Ezt hozzátesszük akkor. Köszönöm szépen. Most már működik? *(Zaj. - Az elnök csenget. - Kunhalmi Ágnes: Nem működik!)* Nem működik. Kérem szépen ezt figyelembe venni majd!

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4358/6. számon, összegző jelentését pedig T/4358/7. számon terjesztette elő. *(Kunhalmi Ágnes új kártyát kap a Terembiztos Szolgálat munkatársától.)* Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4358/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett... Kérdezem Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt, működik-e a gépe. *(Kunhalmi Ágnes: Kaptam kártyát, elnök úr.)* Kapott kártyát, akkor minden van. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4358/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló T/5243. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5243/10. számon, összegző jelentését pedig T/5243/11. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja az 5. sorszámú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. Az 5. sorszámú módosító javaslat Steinmetz Ádám és Szilágyi György képviselő urak indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

(12.40)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

¹ Dr. Mellár Tamás és Szabó Timea (Párbeszéd) tévesen szavazott.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5243/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5243/13. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 151 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Televíziós Film Mecenatúra 2019. évi költségvetéséről** szóló T/5220. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5220. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 40 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/5234. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5234/5. számon, összegző jelentését pedig T/5234/6. számon terjesztette elő. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Párbeszéd az összegző módosító javaslat 2., az MSZP az összegző módosító javaslat 2. és 5. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, majd ezt követően határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most az összegző módosító javaslat Párbeszéd és az MSZP által külön szavazásra kért 2. pontjának elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5234/5. számú összegző módosító javaslat 2. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 165 igen¹ szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat MSZP által külön szavazásra kért 5. pontjának elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5234/5. számú összegző módosító javaslat 5. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 143 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5234/5. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 122 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5234/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 127 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosításáról** szóló T/5239. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5239/5. számon, összegző jelentését pedig T/5239/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5239/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

(12.50)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5239/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról** szóló T/5240. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5240/6. számon, összegző jelentését pedig T/5240/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és Varga László képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 20 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5240/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 126 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5240/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 124 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 41 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gyurcsány Ferenc képviselő úr, DK, és képviselőtársai által „Az Európai Unió közösségéhez tartozó magyar családokért” címmel, T/5354. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 28 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A 'Gyerek, család, lakhatás' programról” címmel, H/5359. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 49 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Jakab Péter jobbikos képviselő úr által „Az 'egyenlő munkáért egyenlő bér' elvének gyakorlati megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről” címmel, H/4782. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 55 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Mirkóczki Ádám és Varga-Damm Andrea jobbkios képviselők által „Az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról” címmel, T/5339. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 53 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Stummer János jobbkios képviselő úr által „A munkavállalókra vonatkozó magyar kvótáról” címmel, T/5133. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 33 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Mirkóczki Ádám jobbkios képviselő úr által „A Magyarország területén tartózkodásra jogosító okmánnyal rendelkező nem magyar állampolgárok nemzetbiztonsági átvilágításának elrendeléséről” címmel, H/5043. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 43 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea, Párbeszéd, képviselő asszony által „A gyermekvállalás támogatásáról” címmel, H/4992. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 28 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt, LMP, képviselő úr és képviselőtársai által „A közművezeték-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezeték adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról” címmel, T/5298. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 52 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

(13.00)

A határozathozatalok végére értünk. Köszönöm együttműködésüket. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy aki nem vesz részt a munkában, fáradjon ki a folyosóra. *(Az elnök többször csenget. - Folyamatos zaj.)* Ismételtlen kérem képviselőtársaimat, hogy aki nem vesz részt a parlament munkájában, fáradjon ki a folyosóra. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel a Fidesz-KDNP döntése értelmében hosszú parlamenti szünet következik, egészen az európai parlamenti választásokig, érdemes összefoglalnunk azt, hogy népesedési, demográfiai kérdéskörben mekkora töréspont mutatkozott közöttünk, milyen pontokban tudtunk megegyezni. Hiszen látható az, hogy Magyarországon katasztrofális helyzet alakult ki, az elveszületések száma sajnálatos módon megint csökkent az egy évvel ezelőtti időszakhoz képest, a termékenységi arányszám átmeneti növekedése pedig újra csökkenésbe fordult, 1,5 fölötti értékről 1,44-re csökkent vissza. Tehát miközben minél kevesebb szülőképes korban lévő hölgy honfitársunk van ebben a hazában, az általuk vállalni kívánt és vállalt gyermekek aránya is sajnos csökkent az egy évvel ezelőttihez képest. Ez egy népesedési katasztrófa helyzetet, egy demográfiai telet jelent, és egyértelműen elmondható, hogy bár a mélypont 2011-ben volt 1,23 termékenységi arányszámmal, és innen azért sikerült egy kicsit előrébb lépni, nagyon-nagyon messze, több évtizednyi közös munkára vagyunk attól, hogy sikerüljön legalább a magyarság jelenlegi lélekszámát valamilyen úton-módon megőrizni. További problémát jelent, hogy sokan csak a harmincas éveik közepén, sőt egyre többen 40 felett vállalják első gyermeküket. Ilyen esetekben annál nagyobb a valószínűsége, hogy a második vagy a harmadik gyermek már nem jön világra, hiába van szó vágyott magyar gyermekről.

Azt is látunk kell, hogy az elmúlt két évtizedben a KSH idevonatkozó statisztikai adatai alapján jellemzően a legalacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők termékenysége nőtt, és a nyolc osztályt végzettek átlagos életkora az első gyermekük születésekor lényegében változatlan, gyakorlatilag nem mutat eltérést.

Az is látható, 2004 óta megfigyelhető tendencia, hogy jellemzően Budapesten vállalják a legmagasabb életkorban az édesanyák az első gyermeküket. Itt 30-34 éves kor közötti időszakra is kitolódik rendre ez a periódus. Eközben ezzel párhuzamosan sajnos nő azon hölgy honfitársaink száma, számaránya, akiknek nincs gyermekük, gyermek nélkül kell leélni az életüket, hiszen az 1963-ban született hölgyeknek 45 éves

korában csak kevesebb mint 9 százalékra volt gyermektelen, az 1980-ban született női nemzedék tagjai közül várhatóan azonban már 27 százaléknak nem lesz gyermeke 45 éves korára, hogyha a jelenlegi népesedési trendek folytatódnak.

Azt is el kell hogy mondjuk, hogy a népesedési robbanás valóban a maximum 8 általánossal rendelkező hölgyek körében és bizonyos lokális tényezők által befolyásolva Északkelet-, Észak- és Kelet-Magyarországon látszik kidomborodni, miközben annak ellenére következett be ez a robbanás, hogy a maximum 8 osztályt végzett nők száma 473 ezerrel 363 ezer főre esett vissza 2011 és 2016 között. Látható, hogy itt már nem a balliberális gazdasági terrorcselekmények időszakáról beszélünk, hanem az utóbbi egy évtizedről, és az ezen belüli trendek is legalább vizsgálatot érdemelnének.

Látható, összefoglalva, hogy egyre többen gyermektelenek. Az ezredforduló óta 8 százalékról 16 százalékra nőtt a gyermektelenek aránya, és 78 százalékról 67 százalékra esett azok aránya, akik az első után a második gyermeket is vállalni tudják, vállalni szeretnék, hiszen látható, hogy Magyarországon olyan gazdasági környezet alakult ki, ahol a családtámogatási rendszer létezik. Ennek elemeit egyébként jellemzően parlamenti konszenzus is övezi, nem csak kormánypárti. Viszont jellemzően csak szerencsés társadalmi csoportoknak tud, illetve akar kedvezni Magyarország Kormánya ezekkel, és kimaradnak azok a magyar fiatalok, akik egy albérlésben tudnák csak elképzelni az életüket, mert nem telik nekik saját tulajdonú ingatlanra.

Kimaradnak azok, akik államilag támogatott lakáscélú előtakarékosággal szedték össze, mondjuk, a CSOK-hoz szükséges önrészt annak érdekében, hogy be tudják indítani az életüket. A gyermeket nevelők, az egyszerű sorban tengődők pedig elképesztő nehézségekkel küzdenek nemcsak a 27 százalékos, jellemzően az alapvető élelmiszerek többségét még mindig érintő áfatartalom miatt, amely a szegények adójaként a legnehezebb sorban élőket terheli a leginkább, hanem azért is, mert egész Európában a gyermeknevelési cikkek adótartalma Magyarországon a legmagasabb. Ennek fennmaradása esetén pedig legalábbis cinikus lenne a kormányzat részéről demográfiai fordulatról beszélni.

A Jobbik ezt illető javaslatcsomagját benyújtotta, a javítás érdekében megfogalmazott létprogramját letette az asztalra. Elvárjuk a Fidesz-KDNP-től, hogy a kampánnyal töltött hónapjai során is kiemelt súllyal kezelje ezeket az ügyeket, érdemi válaszokat adjon a megfogalmazott problémákra, mert a célunk, a magyar megmaradás közös, a magyar jövő pedig nem lehet piaci alkuk része, az mindennél fontosabb.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Ismét Dél- és Belső-Somogy lesz a költségvetés vesztese? Avagy mikor hallja végre meg a kormány, hogy a Dél-Dunántúl perifériája segítségért kiált?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy olyan, nem kormányzati zsúrpublikának való vidékre, szűkebb pátriámba invitálok képviselőtársaimat, amely bizony pontosan olyan terra incognita a kormánypárti padsorokban ülő sok-sok képviselőtársam számára, mint amilyen volt, mondjuk, Livingstone idején Belső-Afrika a londoni kávéházak egzotikumra éhes törzsközönségének.

Nos, ez az a vidék, Somogyország, az, ahol a regisztrált álláskereső száma 15 ezer fő. Ez összességében több ebben a 300 ezres megyében, mint az 1 millió lélek által lakott három nyugat-magyarországi megyében összesen. Ha délebbre megyünk, a Kaposvártól délre elterülő részeket vesszük górcső alá, akkor azt látjuk, hogy a Barcsi, a Nagyatádi vagy éppen a Csurgoi járásban, kormánypropaganda ide vagy oda, de 20 százalékos a munkanélküliség.

(13.10)

Ezek azok a települések, ezek azok a kis falvak, amelyek az itteni választókerületnek a többségét alkotják, ahol bizony már nincsen orvos, nincsen iskola, sok esetben még bolt sincs. Van azonban, hogy idegen tollakkal ékeskedjek, és az Alfahír kiváló újságírójának, Balogh Gábornak a jelzőit alkalmazzam: van bizony egy-kettő Döbrögi minden faluban, akik a saját közösségük zsírján ereszkedtek bele, és adott esetben úgy viselkednek, mint Pócs képviselőtársunk, a munkásukat skrupulus nélkül bezárják egy kazánba. Szóval, ilyen vidéken élünk, és az itt élő emberek életminősége bizony nem lesz jobb, ha a központi kormányzat nem figyel oda.

Nézzük meg, hogy milyen ígéreteket tettek Dél-Somogy vagy éppen Délnyugat-Baranya lakossága számára a 6-os út felújítása kapcsán! 2013 áprilisában, tehát lassan hat esztendeje volt egy kihelyezett kormányülés a kicsiny, még 500 lelket sem számláló Baranya megyei Kémesen, ahol a miniszterelnök bizony megígérte, szinte kifacsarta az ígéretet a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszterből, hogy 2018-ra el fog érni az autópálya egészen Barcsig. Ugyanis Barcs, tehát Dél-Somogy számára a normális összeköttetés a Baranya megyei székhellyel életbevágó fontosságú. Ha nem történik ebben a kérdésben nagyon gyorsan érezhető javulás, előrelépés, akkor ez

a térség menthetetlenül lehanyaglik, és az lesz, amit most látunk: az a demográfiai erózió, amiről egyébként itt előbb Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is beszélt, és ami az ilyen területeket fokozottan érinti, az visszafordíthatatlanná válik. Ide nem érkezik tökebefektetés, itt álmom lesz az, hogy bármiféle munkaerőpiaci integrációról beszéljünk az itt élő emberek körében. Az előbb felvázoltam, hogy milyen szomorú statisztikai számokkal rendelkezünk.

Kérem szépen, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ezek az aprófalvak, amelyek itt helyezkednek el, még inkább elszigetelődnek, a spontán szegregáció visszafordíthatatlanná válik, egyre inkább etnikailag homogénné válnak az itteni kistelepülések. Ebből a helyzetből nem lesz visszaút. Ugyanis, ha valakit, még ha korábban integrálódott is, egy ilyen halmozottan hátrányos helyzetű településen ér ez a szegregálódás, akkor megfigyelhető adott esetben egy disszimilációs folyamat is. És ha azok, akiknek a társadalmi mobilitása nagyobb, elmennek innét, márpedig elmennek, hiszen ha megnézzük a diplomások arányát a somogyi 2. választókerületben, tehát ami a Belső- és Dél-Somogyot feleleli, akkor azt látjuk, hogy ez az országos szintnek csupán az egyharmada. Mit jelent ez? Aki él és mozog, aki egy kicsit is agilis, és aki teheti, az elmegy onnét sajnos erről a gyönyörű tájról, kénytelen, de ott kell hogy hagyja.

És ha ezekből az ígéretekből, például az útépités ígéreteiből, amit még egyszer mondom, Orbán Viktor ígért meg 2013-ban, nem lesz semmi, és amit 2014. október 27-én Fónagy államtitkár úr is megerősített egy akkori kérdésemre válaszolva, akkor ennek a térségnek a sorsa megpecsételődik.

Kormánypárti Urak! A pénzforrásokat nem kellene ellopni. Volt önök között olyan, aki egyébként ki mondta, hogy Viktor, vedd már észre, ezek maffiózók, amikor arról volt szó, hogy hogyan nyúlják le a vidékre szánt forrásokat, ő megtörte a narancskartellnek a hallgatási törvényét, az omertát, meg is lehet nézni, hogy mi lett, mondjuk, Tiffán képviselő úrnak a sorsa. Nincs már itt! Nagyon oda fogunk figyelni arra, hogy ez a térség megkapja azt a következő évre vonatkozó költségvetésben, ami megilleti, és számon fogjuk kérni ezeket az ígéreteket önökön minden egyes alkalommal, mert a dél-somogyi emberek többit érdemelnek.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mennyire hiteles a Fidesz politikája?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

„Sopron megtelt, és többet érdemel.” A 2018-as országgyűlési választások kampányában e tömör, ám Sopron város kétségbeejtő helyzetét túpontosan ábrázoló jelmondat volt a meghatározó üzenete kampányomnak. Ez a jelmondat továbbra is érvényes erre a jobb sorsra érdemes városra, hiszen sem a fideszes városvezetés, sem pedig a kormány nem tesz semmit azért, hogy Sopron, e szebb napokat látott polgárváros lakóinak életén érezhető könnyebbség legyen úrrá, és végre kezeljük a belső migrációból adódó problémákat.

Teszem fel a kérdést itt, hogy a jelenleg regnáló fideszes soproni városvezetés például jelezte-e a kormánynak vagy a Belügyminisztériumnak, hogy teljes mértékben élethetlenné vált szeretett városunk a túlnépesedés miatt. Vagy pedig csak a statisztikának hisznek, amely csökkenést mutatott ki éppen legutóbb, és már csak 58 ezer állandó lakost állapított meg Sopronban, miközben az egyetlen épeszű becslés szerint legalább a duplája, tehát 120-130 ezer ember él életvitelszerűen Sopronban a belső migráció miatt. Teljesen élethetlenné vált a város. Nem lehet közlekedni, semmifajta szolgáltatás ebben a régi polgárvárosban nincs erre a tömegre felkészülve.

Ezenkívül a bűnözés is olyan mértékben megnövekedett a lakosság visszajelzése szerint, hogy egy teljesen új bűnüldözési stratégia kellene itt a városban. Természetesen, ahogy az a soproni Jobbik önkormányzati választási programjában is szerepel, a legelső lépés az lenne, hogy a rendőrség létszámát duplazzuk meg azonnal, és nem pedig, ahogy az jelenleg történik, innen is levevénylik a soproni rendőröket a déli határszélre a kerítés mellé, ahol a Jobbik javaslata szerint a rendőröknek semmi keresnivalójuk nincs, hiszen határőrséget kell odaállítanunk a Jobbik szerint.

Olyan bűnözési formák terjedtek el szeretett városunkban, Sopronban, mint a kábítószerrel való kereskedelem, illetve a prostitúció, és már az ausztriai bűnözői körökkel is egyre több az együttműködés, a schengeni határnak hála - idézőjelben. Az emberek félnek, Sopronban egyre súlyosabb a helyzet. Ha valakit megfenyegetnek késsel egy szórakoztatóipari egységben, akkor a rendőrség már utána sem jár, ahogy az hozzám eljutott, aggódó soproniak elmondták nekem.

Országosan is kiemelkednek a soproni régió problémái. Hiszen, ahogy azt Pongó Géza, a Független Rendőr Szakszervezet főtitkára is nyilatkozta, országosan is az alacsony fizetés és az elvesztett nyugdíj miatt szerelnék le a rendőrök, és a rendvédelmi életpályamodell abszolút nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, és három megye közül éppen Győr-Moson-Sopron az egyik megye, ahonnan jelezték, hogy nincs mozdítható járőr, tehát ezért ezeken a helyeken átcsoportosítással küzdenek a rendőri vezetők.

Nagyon komoly tehát a helyzet mind országosan, mind helyi szinten, és azonnali és határozott lépésekre van szükség a belső migrációval szemben. A Jobbik mint szociálisan érzékeny nemzeti néppárt, pontosan azért küzd az európai parlamenti választásokon is a bérfelzárkóztatás céljéért, hogy végre azoknak a szintén szerencsétlen sorsú kelet-magyarországiaknak se kelljen elhagynia az otthonukat, hogy végre mindenki a szülőföldjén boldogulhasson.

Aki azt akarja, hogy Sopron ismét polgári és rendezett város legyen, az támogassa tehát május 26-án a Jobbikot az európai parlamenti választásokon, hiszen a Fidesz felelőtlen politikája ki akarja vezetni hazánkat az Európai Unióból, ami a mi esetünkben lezáródó nyugati határokat és megszűnő forrásokat jelentene hazánknak és a soproni régióknak.

Béruniót vagy Szovjetuniót - ez tehát a kérdés. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Brenner Koloman képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Gigaberuházás árnyékában a hazai kertészek?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azt azért sajnálom, hogy a kormány részéről senki nem várta meg ezt a napirend utáni felszólalást. Ráadásul ez egy olyan jellegű felszólalásnak ígérkezik, ahol nem kis támadó jelleggel akarom számonkérni a kormányt, és semmiféle politizálás nincs abban, amit mondani akarok. Sokkal inkább kérdéseket szeretnék feltenni, amelyekre nem én várom elsősorban a választ, hanem a kertészeti ágazatban érintettek. Gondolok itt a gazdálkodókra, de akár a beszállítókra, feldolgozókra is.

(13.20)

Történt ugyanis, hogy a minap egy nagy bejelentés érkezett Nagy István miniszter úr részéről, miszerint 330 milliárd forint értékben Mosonmagyaróvár-Bezenye-Hegyeshalom térségébe egy nagy kertészeti beruházás érkezik, aminek első körben lehet örülni meg kell is örülni, hiszen minden bizonnyal ez azért előrelépést jelenthet a hazai gyümölcskertészet visszaszorulásának szomorú folyamatában, és talán megállítja ezt vagy esetleg vissza is fordíthatja. De azért beárnyékolja ezt a bejelentést az, hogy a szakmában, sőt a FruitVeB Magyar Zöldség-Gyümölcs Szakmaközi Szervezettel sem történt semmiféle egyeztetés. Már csak abból is gondolom ezt, hogy egy támadó jellegű sajtónyilatkozatot tettek közre a hír kapcsán, ami azért is furcsa, mert eddig a kormányzattal, mondhatom azt, nagyon együttműködve és

egymás kommunikációját erősítve működött a szervezet, tehát azért ez már komoly aggodalomra ad okot, és nem lehet ilyenkor emellett elmenni figyelem nélkül, hiszen ez a német kertészeti gigaprojekt tényleg fenekestül felforgathatja a magyar viszonyokat.

Van ez az adott terület, amiről beszélünk; aki esetleg nem ismeri az előzményeit, néhány mondatban felidézném. Most már talán több mint 15 évvel ezelőtt megjelent egy zűrös háttérű befektetőtársaság, amely megvásárolta ezt a földterületet. Akkoriban voltak itt amerikai vállalkozók, mondjuk, ők pont indiánok voltak, akik ilyen kaszinóberuházási projekttel kecsegették az illetékes önkormányzatot és a magyar államot; aztán voltak itt Michael Jackson édesapjától elkezdve svájci, német és osztrák befektetők is. A lényeg az lett, hogy az állam kivette ezt a több száz hektárnyi területet, azaz nem termőföld jelen értelmében, és mint kivett ingatlan aztán egy ügyeskedő ügyvéd rábírta a térség néhány gazdálkodóját... - és még területalapú támogatást is felvettek egy egyébként nem használt terület után. Ebben azóta természetesen büntetőeljárás folyik, de ez is csak annak köszönhető, hogy feljelentést tettem. Na, ezek az előzmények, és ezt végképp nem akarnám a jelen kormány nyakába varrni, hiszen régebbre nyúlnak vissza a szálak. De azt mindenesetre jól mutatja, hogy eleve egy zűrös háttérű, nagyon bonyolult ügyre válaszként érkezett gyakorlatilag mentőövként ez a bejelentés, ilyen formában még inkább elvárható lett volna, hogy mind a szakmával, mind a térségben élőkkel egyfajta előzetes egyeztetés legyen.

Hiszen például a hajtatasos zöldségtermesztésben érdekelték komoly aggodalommal tekintenek erre a beruházásra, féltik a saját piaci pozíciójukat. Az is nehezen érthető jelen állapotban, hogy a projekt állítólag ötezer új munkahelyet fog létrehozni, pont abban a térségben, ahol ez napi szinten problémát jelent. Az előbb már Brenner Koloman képviselőtársam Sopron tekintetében hasonló problémákat felvetett, tehát hogy a munkaerőhiány olyan méreteket öltött, amit csak nagyon komoly belső migráció ösztönzésével tudnak a települések és a cégek is kezelni. Ez a további ötezer munkahelyre való igény megint csak feltételezi azt, hogy ott egy kisebbfajta város létesítése történik meg, erre vonatkozóan a terveket már - felületesen, de - megismerhettük; ez is joggal rémiszti meg a helyben élőket, és ezért is elvárható lett volna a megfelelő előkészítés, tájékoztatás, véleménykérés. Tehát szeretnék az ágazatban szereplők is szerte Magyarországon azokat a garanciákat megkapni legalább szóban a miniszter úrtól, a kormánytól, hogy bizony ez a beruházás nem azt fogja jelenteni, hogy a németek tőkeerejükkel fogva kiszorítják a magyarokat a jelenlegi szűk piacokról.

Szintén elég komoly aránytalanság látható a beruházás mérete és feldolgozó, raktározó kapacitása

között. Tehát vélhetően nem csak a maguk által előállított zöldséget, gyümölcsöt fogják ott feldolgozni; honnan fognak felvásárolni, milyen piacokra szánják ezeket a termékeket? Tehát egy-egy ilyen esetben, főleg ha esetleg állami pénz is dukál a befektetőknek, illetve volna ezeket a garanciákat lefektetni, és ezekről tájékoztatni az ágazat szereplőit.

Tehát ezzel a felszólalással ez lett volna a szándékom, hogy rábírjam a kormányt, hogy mielőbb tájékoztasson minden érintettet a lehető legmélyebb részletekbe menően. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Magyar Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr: „Egyenrangú állampolgárnak tekintik a mátészalkai és a csengeri embereket?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bizony azért kellett ezt a kicsit keserű hangvételű kérdést föltennem, mert hosszú évtizedek óta azt érezzük, hol balliberális kormányok, hol éppen Fidesz-kormány idején, hogy sokadrangú állampolgárai vagyunk ennek a hazának, akár úgy, mint Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében élő emberek, legfőképpen pedig a keleti végeken, a szatmári térségben, Mátészalka és Csenger környékén élő emberek többségének sajnos az az érzése, hogy ugyanazokat a kötelezettségeket teljesítjük, ugyanazok a törvények vonatkoznak ránk, ugyanazt a mértékű adót fizetjük, és kisebb beruházások, kisebb fejlesztések tagadhatatlanul történnek, de amikor nagy, átfogó jellegű beruházásokra, fejlesztésekre lenne szükség, akkor azt látjuk, hogy nincs elég lobbijereje a térségnek, nem megfelelő az érdekérvényesítő képesség, és komoly beruházások kapcsán mindig háttérbe szorítanak, hátra sorolnak, ha úgy tetszik, hátrányosan különböztetnek meg minket, hátrányos megkülönböztetést kell elszenvednünk.

A teljesség igénye nélkül mondanék néhány konkrét példát, hogy nehogy túl általánosnak tűnjön a mondanivalóm. Mindjárt rátérnék az egészségügy területére.

Akár a csengeri, akár - legfőképpen - a mátészalkai mentőszolgálat komoly fejlesztésre szorulna, folyamatosan, évről évre nyújtok be a költségvetési törvény vitájában erre vonatkozó javaslatokat, de ezeket sorra lesöprik - egyébként a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kormánypárti képviselők is -, holott néhány tízmillió forintból vagy fel lehetne újítani a meglévő mentőszolgálati felszereltséget, vagy akár futná új mentőautókra, rohammentőkre, és akár a térség megérdemelné egy koraszülöttmentő beszerzését is, hiszen nagyon nagy vonzáskörzetről beszélünk a mátészalkai kórház esetén.

Ehhez képest orvoshiány, szakszemélyzettel kapcsolatos létszámbeli hiányosságok vannak, ami nyilván nem a szakszemélyzet hibája. Minden tiszteletem az övék, hogy ilyen nehéz körülmények között is a vállukon viszik még a környékbeli egészségügy problémáit.

Ezenkívül kértem azt - mindössze bő kétmillió euróból meg lehetne oldani - több alkalommal, de ezt is lesöpörték az asztalról, hogy modern ultrahang, CT-, MRI-berendezés beszerzésére kerüljön sor, illetve modern szem- és béli diagnosztikai eszközök beszerzésére, hiszen a térségben jóval az országos átlag fölött fordulnak elő a rosszindulatú daganatos betegségek. És mivel elvileg ugyanolyan rangú, egyenrangú polgárai lennénk ennek a hazának, ne legyen szükség arra, hogy egy mátészalkai vagy egy csengeri ember Nyíregyházára, Debrecenbe, Budapestre utazzon be egy olyan vizsgálat elvégzéséért, amit egyébként el lehetne végezni helyben is, ha lenne hozzá kellő felszereltség, politikai jó szándék és akarat. Nagyon örülünk annak, hogy a kisvárdai kórházban található az ország egyik legmodernebb MRI-berendezése, de ugyanezt megérdemelnék a mátészalkaiak is.

Aztán ott van az ipari park kérdése mind Csenger, mind Mátészalka esetében. Csengerben azt látjuk, hogy leginkább legelő-szántó művelési ágban maradtak ezek a területek, ami mezőgazdasági szempontból örvendetes, de hát az ipari park fejlesztése, úgy látszik, várat magára; még a kerékpárút építése is éppen hogy csak akadozik. Ugyanez igaz a mátészalkai ipari park bővítésére; folyamatosan hangzanak el ígérek, de ebből nagyon-nagyon kevés valósul meg.

Aztán a végére hagytam két miniszterelnöki ígéretet, amelyet addig fogok ismételtetni, amíg egyrészt erre a választópolgárok nekem lehetőséget biztosítanak, másrésztől míg meg nem valósul. Mind a kettő ígéret 2017. május 4-éhez kapcsolódik, a Csengeri Járási Tanuszoda átadásához, amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr a késő délelőtti órákban határozott ígéretet tett mind a csengeri börtön, mind az M49-es út megépítésére. Megjegyzem, az M49-es vonatkozásában néhány hónappal korábban, 2016 végén, a román választási kampány vége felé Szatmárnémetiben is tett egy határozott ígéretet. Ehhez képest úgy néz ki, hogy a csengeri börtönből nem lesz semmi, hiszen bár a kivitelező kiválasztása valamilyen börtönépítés kapcsán megtörtént, de egyelőre ismeretlen okból ezek a források nem állnak rendelkezésre. Úgy néz ki, hogy a nagyon távoli jövőbe ismét háttérbe szorították, hátra sorolták ezt a térséget a börtönfejlesztési projekt szempontjából.

És ott van az M49-es útvonal kérdése, amelyet legalább húsz éve ígéretnek. Én még javában Kocsordon dolgoztam aljegyzőként, amikor már évekkorábban lehetett hallani, ott pedig szinte minden évben, hogy most fog megépülni, most fog megépülni,

ehhez képest egyetlen méter út meg nem épült. A napokban olvashattuk a jó hírt, hogy 1,5 milliárd forint értékben szerződést kötöttek a tervek elkészítésére. Ennek én nagyon örülök, csak attól félek, hogy ha nem lépünk a gázra, és a térség érdekében nem fogunk össze, nem lesz elég érdekérvényesítő ereje ennek a sokkal jobb és szebb sorsra érdemes térségnek, akkor hosszú éveket, évtizedeket kell még várni ennek az útnak a megépítéséhez.

Megint gondolom: ahogy megérdemli az ország szerencsésebb része, megérdemli a Nyugat-Dunántúlt, ugyanúgy megérdemelné ezt végre Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, különösen pedig Mátészalka és Csenger környéke. Ehhez kérek mindenkitől megfelelő támogatást. Köszönöm szépen.

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „Kit engedünk a gyerekeink közelébe?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A legutóbb benyújtott határozati javaslatom elég nagy vihart kavart, főleg a homoszexuálisok körében, akiknek egész hada esett nekem, de a Momentum, az LMP és a Párbeszéd sem átalott különböző jelzőkkel illetni engem, illetve a javaslatomat. Pedig az Alaptörvény garantálja a gyermekeknek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát. Ezt szeretném csupán érvényesíteni akkor, amikor egy határozati javaslatban kezdeményeztem azt, hogy a szexuális felvilágosítással kapcsolatos civil szervezetek tevékenységéhez valamifajta minőségi korlátot is nevezünk meg.

A nemzeti köznevelési törvény is szabályozza azt a kérdést, hogy ki vehet részt a gyermekek szexuális nevelésében. A pedagógusnak kifejezetten feladata az, hogy a gyermekek testi-lelki egészségének fejlesztéséről és megóvásáról gondoskodjon és tegyen meg minden lehetséges erőfeszítést. Ehhez bevonhat egyébként civil szakembereket is. Vannak különböző EMMI-rendeletek, amelyek tovább bontogatják ezt a kérdést, de értelemszerűen a biológiatanárok azok, akik fontos szerepet játszanak ebben, illetve az egészségtanárok, akik tematikus szülői értekezleteket is tarthatnak ebben a témakörben.

A Nemzeti alaptanterv szintén érinti ezt a témát, a családi életre nevelés szerencsére belekerült most már kötelező tartalomként a Nemzeti alaptantervbe. Ott is érintik az iskolákban ezt a kérdést. Tehát látjuk azt, hogy mind alaptörvényi, törvényi, rendeleti szinten és a Nemzeti alaptanterv szintjén is érintve van ez

a kérdés, és nagyon szigorú követelményeknek kell megfelelniük azoknak, akik ilyen témákról beszélgetnek a gyermekekkel, illetve a felvilágosításukban részt vesznek.

Nyilván ez is egy olyan téma, amelybe ettől függetlenül be lehet vonni más szakembereket. Felhoznám pozitív példának a drogfogyasztással kapcsolatos felvilágosítást, ahol már szintén miniszteri engedélyhez kötik azt, hogy ki vehet részt abban, hogy a gyermekekkel a drogfogyasztásról beszélgessen. Mindez nem véletlen, hiszen ha ez a kritérium nem lenne, akkor nyakló nélkül bemehetnének iskolákba olyan szervezetek, amelyek például a szerhasználatot népszerűsíték, amelyek mondjuk, drogosok érdekképviselői jöttek létre, és így közel kerülhetnének az oktatási intézményekben a gyermekeinkhez. Ennek a példának az alapján kezdeményezi a Mi Hazánk Mozgalom azt, hogy a szexuális felvilágosítással kapcsolatban se lehessen azt megengedni, hogy egyébként sem pedagógiai végzettséggel nem rendelkező, sem szexuális felvilágosítással kapcsolatos, megfelelően alátámasztott, tudományosan alátámasztott ismerettel nem rendelkező civil szervezetek, amelyek például homoszexuális emberek érdekképviselői jöttek létre, tarthassanak a gyermekeknek kifejezett propagandacéllal foglalkozásokat az oktatási intézményekben.

Tudományos kérdésekben általában nem tartom szerencsésnek, ha a politika állást foglal. Ugyanakkor, mivel most egy támadást kaptam ennek a javaslatnak a kapcsán, mégis kénytelen vagyok tudományos érveket is behozni a vitába, illetve dr. Falus András akadémikusra hivatkozni. Az a mondat, illetve az a pár sor, amit ő egyébként a Mindentudás Egyetemén elhangzott előadásában mondott el, rávilágít arra, hogy miért is van szükség erre a javaslatra, illetve arra, hogy ezt az Országgyűlés elfogadja. Idézem dr. Falus Andrást: „Vannak a homoszexualitásra hajlamosító gének, ezek léte ma már egyértelműen bizonyított. Vannak emellett nem öröklődő hatások, például a környezet, családi hatások, amelyek jelentősen hatnak a homoszexualitás kifejeződésére. Ugyanazt lehet mondani, mint szinte minden más tulajdonság esetén: a genetikai háttér megléte fokozott hajlamot és nem végzetet jelent.” Mindez a tudományos érvelés támasztja alá tehát azt, hogy nem mindegy, hogy milyen környezetben, milyen szexuális kultúrával találkozva nőnek fel a gyermekeink.

Úgy érzem, az, hogy ezeket a mondatokat nem én mint pártpolitikus, nem én mint politikus mondtam el, hanem egy akadémikus genetikus, alátámasztja a javaslat létjogosultságát. Igenis, szükség van arra, hogy kontrollálja az állam, a minisztérium azokat a szervezeteket, akik a gyermekek szexuális nevelésében részt vesznek. Bízom benne, hogy támogatni fogják a javaslatunkat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nacsá Lőrinc, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Megtalálták Boldog Sándor István földi maradványait” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy pártpolitikán felül álló fontos ügyről szeretnék most beszámolni. Ahhoz, hogy ezt el tudjam kezdeni, ahhoz, hogy ezt meg tudjam tenni, előtte engedjék meg, hogy Boldog Sándor István szalézi szerzetes vértanú életéből idézzek egypár momentumot.

Sándor István Szolnokon született 1914. október 26-án. Édesapja MÁV-segédmunkás volt. 1931-ben a fémipari szakiskola elvégzése után vasesztergályosként helyezkedett el, és 1936-ban belépett a szalézi rendbe, majd 1946-ban örökfogadalmat tett mint szerzetes testvér.

1940 és '49 között nyomdászként dolgozott a rákospalotai szalézi nyomdában, de közben 1941 és '45 között kisebb megszakításokkal híradós katonaként szolgált a hadseregben. 1942-ben szalézi testvérként sorozták be a hadseregbe. Híradósként és távirásként vett részt a világháborús harcokban Délvidéken, Erdélyben, Felvidéken, sőt a Don-kanyarban is szolgált. Bátor magatartásáért kitüntették. A doni vereséget követően csapattestét fokozatosan nyugatra vonták, így végül Németországban érte a háború vége, ahol 1944-ben amerikai fogságba is került.

Szabadulása után 1946-tól munkásfiatalokat vezetett a Katolikus Ifjúsági Szervezetben. Sándor István lakhelye és működésének fő területe a Clariseum volt Újpesten. Ez egy Ybl Miklós által tervezett épület az Újpestet Rákospalotával összekötő közúti felüljáró mellett. Ebben az épületben volt 1950 tavaszáig a szalézi rendház és a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet, amelyhez annak idején egy nagy park, egy cserkésztábor, egy ház és még egy nyomdai épület is tartozott. 1949-ben Sándor István sekrestyés lett. Szoros kapcsolatot tartott fenn a kék ávosokhoz katonai szolgálatra behívott munkásfiatalokkal, korábbi hittanosaival. Csoportjával levél útján a katonaidő alatt is élénk kapcsolatot tartott.

Mint tudjuk, 1950-ben a többi renddel együtt a szalézi rend működését is betiltották. 1951 februárjának végén a hatóság tudomására jutott Sándor István szerintük illegális tevékenységének egy része. Hogy elkerülje a letartóztatást, Kiss István álnéven a Persil-gyár dolgozója lett, és bejelentés nélkül lakott rendtársa, Dániel Tibor lakásában. Kapcsolatait is részben rajta keresztül tartotta fenn. Ez időben kirándulásokat, magánházakban összejöveteleket szervezett, hittant tanított, valamint közösséget épített

olyan fiataloknak is, akiket akkor kényszerrel behívtak és besoroztak az ávó kötelékébe is.

1952 júliusában letartóztatták. A Budapesti Hadbírószék 1952. október 28-án tárgyalta az ügyet, 1952. október 30-án tartott tanácskozása pedig elvetette a kötél általi halálra ítélték kegyelmi kérvényét. A börtönben többször összeverték, de nem tudták beismerő vallomásra kényszeríteni. A hetekig tartó kihallgatásokat követően 15 társával együtt - kilenc ÁVH-s pártkatonára, öt katolikus papra, két civilre, köztük egy 15 éves gimnazista lányra - a Kovács Béla vezette hadbírószék elé állították. A Budapesti Hadbírószék titkos zárt tárgyaláson hozta meg az ítéletet: a gimnazista lány nyolc évet kapott; négy főt, köztük Sándor Istvánt kötél általi halálra ítélték; a többieket 5-15, tehát összesen 125 év börtönbüntetéssel sújtották. A feddhetetlen jellemű, talpig becsületes Sándor István testvér 1953. június 8-án bitófán fejezte be tartalmas életét.

Az Egyházmegyei Bírószék már '90 után indította el a boldoggá avatási és szentté avatási eljárást, és 2013. október 19-én Sándor Istvánt boldoggá avatták Budapesten, a Szent István Bazilika előtti téren.

Most új fejlemény, hogy a Don Bosco Szaléziak március 27-én beszámoltak arról, hogy hosszas előkészület és kutatómunka eredményeképpen sikeresen exhumálták és azonosították a koncepció perben elítélt, majd 1953-ban kivégzett és jeltelen sírba temetett vértanú szalézi szerzetes ereklyéit és földi maradványait.

(13.40)

Fontos megemlíteni a kutatásban részt vevő szervezetek és személyek nevét. Nagy köszönet illeti a Szalézi-rendet és a Szalézi Ifjúsági Mozgalmon túl a miniszterelnök-helyettesi kabinetet, a Nemzeti Örökség Intézetet, a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Bűnügyi Igazságügyi Szakértői Igazgatóság Genetikai Szakértői Intézetét, Csány Mártont, Bertáné Varga Judit történészt, Susa Éva igazságügyi főtanácsost, a kutatás vezetőjét, valamint a teljesség igénye nélkül Dudás Eszter igazságügyi antropológus, genetikus szakértőt is.

Levéltári kutatások, korabeli dokumentumok alapján logikai következtetés mutatott arra, hogy a rákoskeresztúri Új köztemető 301-es parcellája 2. sorának 37. számú sírjában kell keresni. Meg is találtak hat személyt a sír feltárása során 2018 novemberében. A felkért szakértők beazonosították egy 63 éves levélbélyegből nyert DNS-mintából és a fiútestvére DNS-mintájából, a minden kétséget kizáró azonosítást is elvégezték.

Azt gondolom, nagyon fontos a magyar egyház, a Szalézi-rend és az egész magyar társadalom életében, hogy a magyar fiatalok egyik védőszentjének most már az ereklyéit, a földi maradványait is megtaláltuk,

és reméljük, hogy ezzel tovább erősödik majd Sándor István tisztelete Magyarországon. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

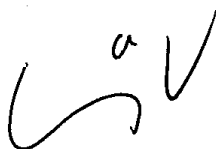
Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2019. május 27-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat. Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 13 óra 42 perckor ért véget.)

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)